

DE MOEIAL

tweewekelijkse tijding van en voor vub-studenten

Ruimte !

Er komt meer ruimte op de unief in de toekomst, als men de laatste berichten moet geloven. Studeren wordt terug een zaak voor de happy-few. Dit dankt men aan het herstelbeleid van de huidige dikkhuiden van de wetstraat die democratisch verkozen werden door andere dikkoppen, die inderdaad terugwillen naar andere tijden van voor de "Crisis", het is alleen nog niet geheel duidelijk hoe ver ze eigenlijk terug willen. Charel

Strategie van de angst

NSV op de VUB, wie niet rechts wil zijn moet voelen !!

Met het bezoek van de Sint, om precies te zijn 5 december, is er ook nog ongewenst bezoek meegekomen, nl. het NSV. Zij steunden "op hun democratisch recht" om hun "Kraalepoot" uit te delen die deze keer ieder zou moeten laten geloven wat een links bastion de VUB wel zou zijn en hoe slinks wij wel "politieke feiten verdoezelen" om alzo ieder te doordringen van een "linkse doctrine". Deze wisten reeds op voorhand dat ze hier niet gewenst waren door het Praesiconvent, de sociale raad, de raad van beheer, vrij onderzoek, en recentelijk de VU-jongeren en het Liberaal Vlaams Studenten Verbond en ja, het hoeft niet vermeld te worden dat groot en klein links er zowiezo al jaren tegen zijn. Ieder hoopte dat hun vorig bezoek dit jaar wel het laatste zou zijn, niemand houdt van rellen of relletjes met studenten (en wie weet anderen) van buiten de VUB die oordelen dat het hier te "links" (= rechts eufemisme voor degene die afkeer van het nationaal socialisme heeft en er openlijk voor uitkomt) aan toe gaat. Om aan te tonen hoe belachelijk we deze situatie wel vinden, trekken we een paralel met de opvattingen die hier bij sommigen wel ingang vinden: geen enkele vrijzinnige zou het in zijn hoofd halen om in een abdij te infiltreren, om het overwicht aan paters te bevechten, omdat ze niet kunnen akkoord gaan met hun opvattingen. Berekend op hevige protest dus, trokken een veertigtal NSV-sympatisanten aangevoerd door de lijsttrekker voor Antwerpen van het Vlaams Blok, Filip de Winter, naar de VUB om ten eerste de "Kraalepoot" uit te delen en links en rechts zelfklevers "pro-

aptheid" rond te plakken. Op deze bewuste dag stond er in het restaurant een stand van het "anti-apartheidscomité". U begrijpt al dat dit niet genomen werd. Massaal over en weer geroep was het resultaat, en ja... daar vielen de klappen. (zie foto). Enkele MLB'ers stonden vooraan bij de betogers en spraken uitdagende taal in de trend van "Racisme, facisme, apartheid, nee !". Dit werd afgestraft met enkele fikse meppen van een rubberen "matrak", en vuilstlagen van knoesten die omwikkeld waren door een broeksriem. Dit tumult duurde gelukkig niet lang, hierna werden de "NSV'ers" door een "links briesje" van de campus gewaaid, dat teweeg werd gebracht door een 150 tal studenten. Op de hoek van de Generaal Jacqueslaan werd er dan over en weer gescandeerd en gescholden.

Wanneer ze dan eindelijk definitief vertrokken waren, kwam de rector op de proppen. Dadelijk werd hij met vragen bestookt, over zijn standpunt en vooral hij de beslissing van de raad van beheer ging hard maken. De rector nam een naar onze mening terughoudend standpunt in.

In en verklaarde ongeveer het volgende: "Het NSV verjagen met de hulp van de Rijkswacht is eventueel mogelijk, maar hier ben ik geen voorstander van. Indien ik dit zou doen, zullen ze bij volgende akties, zoals bij de komende aktie tegen het Indexeren van het onderwijsveld, zelf initiatief nemen om ongewenst in te grijpen. De studenten moeten zichzelf organiseren tegen het NSV."

Met deze zalvende woorden meende hij de menigte te kunnen sussen. Deze beslissing die trouwens nergens op papier staat, lijkt ons vrij onverantwoordelijk en geeft mogelijkheden om een soort campusmilitie op te richten met de gevolgen van dien. Het is begrijpelijk dat iemand zijn woede niet kan bedwingen tegen individuen die menen apartheid te moeten verdedigen, die zelfs verkondigen dat het niet de blanken maar de negers (aangevoerd door de "Russen") zijn die verdrukken, die mede-studenten in elkaar rammen als ze willen demonstreren tegen raketten of als ze een petitie willen overhandigen aan een prof, die de verkoop van Krugerranden propageert. Toch dient men toch in te zien dat deze vereniging meermaals provocaties uiltokt, om ze achteraf in een ander daglicht te plaatsen. Het probleem is niet alleen de intimidatie maar ook de verschillende vallen die het NSV opzet, om later te kunnen speculeren op de fouten van de aktievoerders.

Deze vermelding is niet bedoeld om de aktie te breken, wij zijn van mening dat alle studenten zich meer dan ooit zouden moeten verzetten tegen het NSV. Dit verzet zou echter uit meer hoeken moeten komen en niet steeds weer uit de hoek van de traditionele verenigingen die zich hiertegen automatisch verzetten omdat dit samengaat met hun "ideologie". Er hoeft toch niet veel "ideologie" aan te pas te komen om in opstand te komen tegen verenigingen zoals het NSV, Protea... Altans niet, als men oprecht het principe van vrij onderzoek onderschreven heeft.

Robert P.

EDITO

De pogingen van de Nationalistische Studentenvereniging om poot aan wal te krijgen op de VUB hebben zowel bij de studenten als bij de academische overheid een duidelijke zenuwachtigheid veroorzaakt. Dat het neo-fascistische NSV niet welkom is hebben de SoR en de RvB duidelijk gemaakt door het goedkeuren van een motie waarin het NSV verboden wordt op de Kampus. Het lijkt echter onwaarschijnlijk dat de NSV'ers zich aan dit verbod zullen storen. Hoe de belegering van het NSV dan wel moet afgeslagen worden is een vraag waarop de antwoorden nogal uiteenlopen. Rector Steenhaut heeft duidelijk laten verstaan dat hij niet van plan is om bij een volgende NSV-aanval de rijkswacht er bij te halen. De VUB-studenten moeten de fascistische beweging zelf van de kampus houden. Dit standpunt wordt enthousiast gedeeld door een aantal linkse studentenbewegingen die het NSV willen verjagen door met zoveel mogelijk studenten te protesteren als er een volgende keer bruine propaganda aan het restaurant uitgedeeld wordt. Indien de NSV-leden dan hun wapenstok en boksijzers zouden trekken sluiten groeperingen als ALS, JK, MLB of SJW niet uit dat zij om zich te verdedigen geen geweld zullen gebruiken. Om dit laatste te beletten heeft de SoR beslist dat elke VUB-organisatie die oproept tot of meedoet aan geweld

geschorst zal worden. Of deze beslissing gevolgen zal hebben is heel onzeker. Wie zal kunnen bewijzen dat één van de linkse groeperingen zich schuldig gemaakt heeft aan georganiseerd geweld? Als sommige studenten zich een volgende keer zullen verdedigen tegen met matrakken gewapende NSV'ers zal niemand achteraf met zekerheid kunnen zeggen of dit vooraf georganiseerd was. Alleen indien er een pamflet verdeeld wordt waarin door een politieke kring opgeroepen wordt zich met geweld tegen het NSV te verdedigen is er een concreet bewijs.

Toch is het beter dat geweld ten aller prijze vermeden wordt. Als het NSV nog eens komt opdagen, waarom ze dan niet studentikoos ontvangen, daar houden ze toch van. Dat alle studentenkringen St.Vé nog eens overdoen en het NSV ontvangen met bloem en eieren. Vol

De Reakties!

Het regeerakkoord van Martens VI belooft weinig goeds voor de jongeren. Het is echter nog te vroeg om te voorspellen hoe de jeugd zal reageren op bijvoorbeeld de verdubbeling van de wachttijd of het optrekken van het inschrijvingsgeld tot 15.600 fr. Gaan we terug naar akties zoals die in 1979 met de 10.000-akties, of wordt '86 echt het omgekeerde van '68, apathie in plaats van verzet? In elk geval waren er vorige week wel elke dag ergens besprekingen tussen studentenvertegenwoordigers om de regeringsmaatregelen te evalueren. De Moelal was er voor u bij in Gent en Antwerpen.

SOS, SoS!

Maandag 9-12 trok deze naïve Idealist helemaal naar Gent om er een debat mee te maken met als thema "Privatisering van de sociale sector?", en om U te dienen natuurlijk. Aangezien de "roep" naar privatisering geen Gentse exclusiviteit is, waren wij er ook bij, kwestie van te weten over wat het gaat. Nu moeten we wel zeggen dat het debat iets ruimer werd opgevat. Vooreerst kwam ter sprake dat de regering (ohh, verwondering!) alweer eens met bezuinigingsmaatregelen uit zijn kasten is gekropen. Resultaat; ten eerste: de inschrijvingsgelden worden geïndexeerd, wat inhoudt dat je volgend jaar 15000fr voor de wijsheid betaalt. Ten tweede worden de sociale toelagen geblokkeerd, dus deze worden (wat dacht U niet) geïndexeerd.

En om het tekort dat daaruit voortvloeit enigszins te verdoezelen denkt men de boel te privatiseren. Het debat.

Vooreerst werd een uiteenzetting gegeven van de werking van de sociale sektor (SoS) in Gent, die wij laten vallen, wegens gans anders dan hier ter plekke.

Dan verkondigde Mr. van Hecke, CVP-er en dus een beetje de vertegenwoordiger van de regering, de blijde boodschap. Inschrijvingsgeld naar boven, sociale toelagen naar beneden, 't is te zeggen, 130 miljoen, net als vorig jaar. Want, de regering moet bezuinigen, en het onderwijs is daar een goede post voor. Democratisch? Ah ja...

Dan zei de heer Van Espen zijn zegje. Hij is beheerder van de SoS en sekretaris van de Gentse SoR, hij weet dus waarover het gaat (tussen haakjes, hij is geen student). Bon, zegt hij, bezuinigen? De afvloeiingscitrao is leeggeperst, dus gaan volgende bezuinigen rechtstreeks over op de student. Ten tweede krijgt de SoS geen 130 milj. van de regering maar slechts 125. Komt daar nog bij dat (mede hierdoor) er minder studenten (kunnen) gaan studeren, waardoor ook de subsidies dalen. Ook vermeldde hij dat de student de laatste jaren ook niet gespaard is gebleven van inflatie, zo zijn de maaltijdprijzen de laatste 10 jaar gestegen van 45 naar 95 frank. Tenslotte vroeg hij de heer van Hecke of de blokkering van de toelagen een eenmalig feit zou worden. De heer van Hecke zei "ja", wij wachten af en vergeten niet rap. Wat van de regering niet altijd kan gezegd worden.

Het LVSV (Liberaal Vlaams Studenten Verbond, nvdr) dan. We wensen echt objectief te blijven (zo zijn we gewoon), maar wat deze dame broeibelde trok op niets (om hier geen geslachtsdeel te vermijden). Ze had het ergens over privatiseren want goedkoper en opletten voor profiteurs.

Ook het VVS (Vlaams Vereniging voor Studenten) had zijn dagje niet, maar wist toch te vertellen dat, als de bezuinigen door gaan de sociale sektor wel kan opgedoekt worden en stelde enkele terecht vragen rond het democratisch zijn van het onderwijs.

Ook Mr. Mazijn, voorzitter van de SoR, had het daarover. Maar ook over het feit dat de bezuinigen op onderwijs eigenlijk zo minniem zijn (nationaal bekeken dan, niet voor het onderwijs zelf) dat ze met moeite een druppel op een hete plaat betekenen. Hij stelde dat er meer en efficiënter kon bezuinigd worden op bijvoorbeeld defensie. Wat privatisering betreft kon Mazijn enkel zeggen dat de student er zeker niet beter met af is, "en tenslotte moeten we toch sociaal blijven is de SoR, niet?"

Mazijn af, en Van Espen "duidelijk in grote forme, haalde enkele cijfers aan en kon zo staven dat het niet goedkoper is te privatiseren, laat staan beter voor de student. Wat wij nodig hebben, stelde hij, is management! Ook deklareerde hij: "indexering van de inschrijvingsgelden? Bon, als dat geld ook bij de SoS terecht komt, en als ook de studiebeurzen geïndexeerd worden," Mazijn van zijn kant verklaarde dat hij zo lang

mogelijk zal weigeren de bezuinigen door te voeren, en ze dan nog zo weinig mogelijk op de student zal doorrekenen. Toen kregen we nog een lijstje met zaken die zoal gerekend worden onder "afwimpeling van kosten op de student".

- stijging van de prijs van maaltijden, huisvesting (sportkaarten)
- afschaffing van medische en psychologische diensten, van warm water in de homes
- het zelf kuizen van de homes door studenten (beeld je dan maar eens de Nieuwelaan in)
- Vele van deze zaken zijn reeds geprobeert in Leuven (men is er van teruggekomen)
- En dan ten laatste. Wij zijn echt geen revolutiestokers, wat het NSV (Nationaal-socialistisch verbond) ook zegt, maar als een reeds kalende man er zich over beklagt dat de student niet meer reageert op zulke, zijn eigen portomonee schade maatregelen, dan vinden wij toch dat het ERG is. Een 15000-noot-beweging zal er waarschijnlijk maar komen als het te laat is.

Studente Cente,

Julch, Martens VI is een felt. Zij pakt de crisis aan met een rationeel beleid. Dat er harde klappen gingen vallen, verwachtte iedereen al. Nonchalant als we zijn, dienen we er nu toch op te wijzen dat de heren bestuurders van de natie toch enige takfouten maken die "Jan met de Klak" ongunstig stemmen. Alzo denkt diezelfde "Jan met de Klak" dat het hoog tijd wordt dat hij wakker wordt. Wat staat er namelijk voor de deur: een rationaliseringsbeleid, waarvan eenieder wiens beurs reeds jaren kap is nog slapeloze nachten gaat beleven. Houdt u vast: in het kader van de rationalisering kwam bij het recentste regeerakkoord het volgende uit de bus:

Ten eerste heeft men besloten het inschrijvingsgeld van de uniëns en de hoge scholen te indexeren. Een pienter student maakte voor ons de rekening, indien dit zou gebeuren komt het op, bij berekening van de balans van 1980, op iets minder dan 15 000 F. Hierbij hoeft het niet te blijven, want zoals U weet gaat de index steeds in stijgende lijn en is bijgevolg deze 16000 F maar enkel goed voor het academiejaar 1986-1987.

Voorts vinden de ministers het nu wel welletjes met met de "overbevolking" van de in hun ogen "kansarme" richtingen zoals Germaanse, Slavische talen en diergeneeskunde... er dringt hier zich een zekere rationalisering op. Het procédé numerus clausus spint bij velen reeds in het achterhoofd. Doch bleek dit overdreven, Premier Martens vertrouwde ons nog toe op TV dat er van Numerus Clausus geen sprake zal zijn. Deze numerus clausus zal inderdaad niet meer op nationaal vlak gebeuren, maar de verantwoordelijkheid hiervan zal in de schoot van de universiteiten & hogescholen geworpen worden, die tot zulks gedwongen worden vanwege het hanteren van strenge subsidiecriteria van regeringswege. Als u slim en leep bent hebt u direkt door dat zulk een maatregel door ledere onderwijsinstantie zolang mogelijk zal uitgesteld worden, het is namelijk slecht voor de zaken, zo'n numerus clausus. De protestreacties zullen dan ook lang kunnen uitblijven, maar dan zal het te laat zijn.

Martens VI, rationeel als het ware, vindt eveneens ook dat het hoog tijd wordt dat gewetensbezwaarden, dienstweigeraars en andere onvaderlandsminnende individuen een beetje meer vaderlands chauvinisme zouden gaan krijgen. Alzo wordt er in het Beroepsleger gerationaliseerd (lees bespaard) en om dit aan te vullen wordt de dienstplicht "geharmoniseerd"(denk = verlengd). Wachttijden voor het stempelen zullen verlengd worden.

Nog niet ziek genoeg van de berichten die binnenspielen, via de media links en rechts, gingen de studenten uit het gehele land ten rade bij meer geïnformeerde instanties. De luttele informatie die ze kregen: De CVP-jongere belooft meer informatie, ACOD bevestigde dat er in het verleden al rond deze informatie reeds lang gediscussieerd werd, maar dat de activiteiten geschorst werden door de werkzaamheden voor de verkiezingen. Naar hun mening was het "Numerus Clausus" geen luchtkasteel, maar een reëel gevaar. De heer Swaelen zelf verkondigde zonder er doekjes om te winden, dat er inderdaad gesproken wordt over rationalisatie die op til is voor de "uitzichtloze" richtingen. De discussie is dus nog steeds gaande. Lezer, wees met rede verontwaardigd, kundige schattingen maakten voor ons de voorspelling dat een sociale sector op de VUB in 1987 ten grave zal gedragen worden en die van de Rijksuniversiteit Gent in 1992. Als deze hypothese uit

komt is het in ons geval binnen een jaar gedaan met vreemde studenten opvang, dienst Kultur, dienst Huisvesting, het nog steeds goedkope restaurant, het BSG, de Moelal en andere faciliteiten die de sociale Sector in stand houdt.

Genoeg om U kwaad over te maken dacht U, maar er is nog meer fraais, het systeem van de studiebeurzen zal gerationaliseerd worden. De Studiebeurzen voor de humanora waren na rijp beraad al jaren niet meer toereikend voor de scholier. Het uniform van het college, de studieboeken en het abonnement voor de bus, tram of trein bleek al jaren niet betaald kunnen worden met een jaarlijkse toelage die rond de 5000fr schommelt. Ouderverenigingen gingen ten rade bij de minister en het kwam zover dat men ging "denken". Zo kwamen ze tot het besluit om het geld dat vrijgekomen is van de beroorde student die ten eerste toch in een kansloze richting zit en eigenlijk van in den beginne kansloos was, beter zou "geinvesteerd" worden aan humaniorastudenten in de eerste jaren, zodat die althans geen vier jaar meer aan de gemeenschap zullen kosten en ze vlugger hun verlengde wachttijd en verlengde dienstplicht kunnen doorlopen. Zodat heel wat centjes uit de schatkist kunnen bespaard blijven. Zij zijn toch slim hé, vindt U niet? Zo blijft "Jan met de klak" van de unief of Hoge school, komen er minder afgestudeerden. Over deze hoeft men zich niet druk te maken

dus. Deze kleinigheden waren de aanleiding tot een vergadering tussen enkele studenten uit Leuven, Gent, Kortrijk, Antwerpen en Brussel. Eerst werd er informatie doorgespeeld over het regeringsbesluit van onlangs. Het bleek dat velen onder hen aanvoelden dat het een en ander om een of andere reden onduidelijk bleef. Toch waren ze het er allen over eens dat het de hoogste tijd werd dat er iets ondernomen moet worden. Deze zaak is er niet eentje van een klein pressiegroepje, maar van alle studenten, scholieren die eender welk onderwijs volgen en die eender welke ideologie aanhangen. Informatie bleek natuurlijk te zijn voor de toekomstige acties, ieder dient gewaarschuwd te worden voor de toestanden die op til zijn. Zo groeide het idee om een nationaal comité op te richten, waarbij ieder individu of vereniging van eender welke pluimage dient aan te sluiten met het enige doel voor ogen: het toegankelijk houden van het hoger onderwijs voor iedereen die dat wil. Recht op degelijk onderwijs is onontbeerlijk in een degelijke democratie, niet waar?

Deze worden hierbij al uitgenodigd op de eerste vergadering op de VUB in Brussel. De keuze van deze plek leek het beste vanwege het centrale aspect dat deze stad uitmaakt in het land. Bij deze wordt met aandrang verzocht dat ieder die maar enigszins kan aanwezig te zijn! Aldus worden er problemen besproken zoals prikkacties, de mobilisering van het studenterepubliek. Hier wordt eveneens een "model-pamflet" opgesteld, waarbij ledere aanwezige zijn goedkeuring kan geven, welk dan kan verspreid worden over alle universiteiten, hoge scholen en ook andere scholen in het gehele land.

De actie dient snel te gebeuren, want de beslissing zal in maart getroffen worden. Hierbij heeft men niet uit het oog verloren dat gedurende de maand januari de verschillende universiteiten en hoge scholen partiële examens houden. Ieder ziet de moeilijkheden aankomen, het is nu of nooit dat men zich zal moeten verzetten. Dus studenten, scholieren en andere belanghebbenden:

WOENSDAG 18 DECEMBER
Gebouw 'Y'
Pleinlaan 2
1040 BRUSSEL
Telefoon: 02 / 641 23 38

Robert P.

Anti-apartheid

DE ANTI-APARTHEIDSAKTIE VAN VRIJ ONDERZOEK

Tijdens de nacht van 2 op 3 december werden overal in Brussel stickers met het doorstreepte opschrift "Whites Only" gekleefd. Vooral telefooncellen, bankkantoren en openbare gebouwen waren geliefkoosd doelwit.

Reeds de ochtend daarop, om 9 uur, verschaften de initiatiefnemers, Juristes Democrates (ULB) en Vrij Onderzoek (VUB) tijdens een persconferentie in het Internationaal Press Center, tekst en uitleg bij hun actie. In het kort komt de bedoeling van Vrij Onderzoek en Juristes Democrates er op neer dat ze aandacht van de Belgische Opinie op het probleem van Apartheid gericht willen houden ook al heeft de regering van Botha buitenlandse kameraploegen verboden om nog rassentellen te filmen.

Omdat de gemiddelde Belg via allerlei media genoeg informatie ontvangen heeft en hij zich langzaam aan een beeld van de situatie in Zuid-Afrika heeft kunnen vormen, werd er besloten om niet de zoveelste informatiecampaagne te

voeren, maar een actie op touw te zetten die Jan Modaal zou maken hoe schrijnend apartheid voor de betrokken zwarten is. De zelfklevers die overal in Brussel werden aangebracht zijn een pastische van de ophanbordjes in de Zuid-Afrikaanse banken, waar alleen blanken toegelaten zijn. Voor Vrij Onderzoek en Juristes Democrates is het opschrift "Whites Only" de beste getuige van wat "kleine apartheid" genoemd wordt en zodanig heel geschikt is om het publiek aan te tonen wat de apartheid van alle dag concreet inhoudt. Door de actie zal elke keer dat men een Brusselse bank, telefooncel of openbaar gebouw betreedt met het apartheidssysteem gekonfronteerd worden. De sticker werd gedrukt op een oplage van 10 000 exemplaren waarvan er op één nacht al 4 000 verspreid zijn. Zij zijn nog steeds te verkrijgen bij vrij onderzoek.(gebouw 'Y')

Paralleel met de stickeractie werd ook een petitie tegen apartheid in omloop gebracht die ondertussen al getekend werd door allerlei prominente uit de politieke en academische wereld. VOL.

JURISTES DEMOCRATES-ULB

VRIJ ONDERZOEK-VU

Het Telraam van de VUB

So.R.

Frisse Winden

"CDC" (Control Data Corporation) is de merknaam van de grote computer van onze unief. Big Brother CDC communiceert met ons langs beeldschermen en klavieren die opgesteld staan in de gebouwen F,K en M. BB wordt door de studenten gebruikt om te programmeren (leerstof, administratie,...) en om bestaande programma's (grafieken, statistische verwerking en zo) te benutten; ook stuurt men met deze machine teksten naar regeldrukkers.

Een nuttig instrument voor de studenten, zou je zo zeggen; men kan er zijn leerstof op programmeren of hem als primitieve tekstverwerker gebruiken. Uit een enquête onder de studenten blijkt echter dat onze BB niet zo comfortabel is om mee te werken: het systeem is ingewikkeld en log. Hiermee wordt bedoeld dat men eerst een ongemakkelijke gebruiksaanwijzing moet hebben ingelezen om er mee te kunnen werken (niet "gebruikersvriendelijk"). Bovendien krijgt men een trage respons na het geven van een opdracht aan BB. Af en toe valt ook het systeem uit voor enkele minuten (dit kan gaan tot heel veel minuten).

De studenten die regelmatig met BB werken hunkeren kwijlend naar een hogere prioriteit: als bijv. een prof met BB wil praten krijgt hij (of zij) absolute voorrang, terwijl studenten (waaronder diegenen die verplicht worden met de CDC om te gaan) een trager respons krijgen zodat ze hun taken minder efficiënt kunnen vervullen. Af en toe gedraagt BB zich dan ook nog sociaal omdat zijn aanwezigheid op het rekencentrum gevraagd wordt.

Het leek interessant om ons ook eens af te vragen of BB misschien eventueel ook wel voordelen biedt voor de studenten. En ja hoor! Het felt dat hij er is, is al veel waar: elke student mag er op werken, wat zeer democratisch genoemd mag worden. De "experts" zeggen dat het masjien eigenlijk feitelijk veel mogelijkheden heeft, ge moet er alleen de toegang tot kennen. BB kan ook heel snel en heel veel rekenen (daarvoor is hij trouwens gebouwd).

Er zijn natuurlijk verklaringen voor de "manke menten van deze computer: op "spitsuren" moet BB met 300 gebruikers tegelijk communiceren, wat de responstijd per gebruiker verlengt. Dan kunnen we ons natuurlijk afvragen waarom men een tulg dat 46 miljoen per jaar kost alleen aanschaf om te rekenen, en niet om de steeds talrijker wordende studentenpopulatie te woord te staan. De complexe handeling is misschien nodig om alle mogelijkheden van het systeem te benutten.

Maar verbeteringen zijn mogelijk: betere terminals zouden bijv. het praatwerk van de grote masjien gedeeltelijk kunnen overnemen of men kan een nieuwe BB installeren... Hoe ha ha ha: het ding kost de VUB ca zes- en veertig miljoen nationale munteenheden voor leasing & onderhoud, plus 10000 F/dag elektriciteit. De terminals kosten zo'n 30000 per stuk.

Nu is het zo dat door de complexiteit van het systeem en de plaats van de terminals BB voorbehouden blijft voor bepaalde fakulteiten. Een opiniepeiling zegt dat de meeste studenten positief staan tegenover een integratie van de computer in hun fakulteit, enerzijds omdat het een praktisch instrument kan zijn en anderzijds omdat ze bereid zijn zich aan de computer- en technologische maatschappij aan te passen.

Een kleiner aantal studenten had een minder positieve mening: sommigen vinden het een "vies instrument" omdat het voor hen een totale nieuwigheid is. Anderen funderden hun negatieve mening: zij waren tegen de integratie van de computer in 't algemeen, o.a. omdat de mogelijkheid er is dat de privacy in het gedrag komt: de informatie opgeslagen in een computer is immers dikwijls gemakkelijk toegankelijk. Wat de VUB betreft hoeft men van dit probleem trouwens geen abstractie te maken. Technologen beweren dat de computer veel "zeur- en sieur"-werk kan overnemen en dat dit de mens zal helpen zich op een hoger doel te richten; dit kan wel zijn voor sommigen, maar degenen die het werk van deze machine deden kunnen ondertussen gaan DOPPEN.

Het is trouwens zo dat de computer toch eigenlijk niet nodig is; men kan zonder.

Om zo'n integratie te bewerkstelligen zou men ook voor de richtingen waar dit niet triviaal is lessen Informatica moeten inrichten. De VUB-computer met meer gebruikersvriendelijke communicatie middelen ultrusten is geen overbodige luxe: menig student kreeg "neen degoût" van BB na het eerste contact (met als gevolg ook neen degoût van Informatica). Als er geïnteresseerden zijn kunnen zij zich bijvoorbeeld wenden tot de info-groep, gebouw F op de esplanade.

Men zou zich kunnen afvragen waarom er geen reclame gemaakt wordt voor het masjien. Is het misschien te duur om ook nog rekentijd te spenderen voor de humane wetenschappen? Dat zou een paradox vormen met de toch duidelijk op technologie gericht vooruitgang die men op de VUB propageert. michel mon bel.

De nieuw verkozen sociale raad wordt na nieuwjaar geïnstalleerd. Ondertussen had op 12 december de oude "SOR" een laatste vergadering. Op die bijeenkomst vielen toch een aantal interessante opmerkingen en beslissingen die belangrijk zijn voor de VUB student. Bij een vorige gelegenheid werd scherp uitgevallen naar het hoofd van de sportdienst dooe A. Isaac en de voorzitter E. Goubin. Ze vonden het toen ongehoord dat de prijs der sportkaarten met 50 F verhoogd werd, zonder hun weten. Achteraf bleek hier een spijtige vergissing te zijn. In 1984 besliste de SOR immers de bewustte prijsverhoging in 1985 door te voeren. Voorzitter en SoR-lid Isaac boden hun excuses aan aan het hoofd van de Sportdienst. Dit impliceert dus dat niemand die reeds een sportkaart heeft zijn 50 F zal terugkrijgen. De motie die de SoR innam tegenover het NSV werd door de raad van beheer in aangepaste vorm bekrachtigd.

Het NSV kan institutioneel nooit als kring erkend worden.

Eerste positief punt van de SoR-vergadering. De SoR stemde echter nog een ander punt: elke kring die oproept of mee doet aan geweld-daden op de VUB wordt onmiddellijk geschorst door de SoR-voorzitter tot de volgende SoR-vergaderingen. Deze besprekt dan het voorval en bevestigt dan de al dan niet opgelegde schorsing. Protest kwam hertegen kwam van A. Isaac. Het kwam tot een stemming waarbij het voorstel wet werd (8 voor, 2 tegen). Voor-Nadelen van dergelijke maatregel dienen afgewogen te worden. De praktische haalbaarheid steld zich ook in vraag: wie kan uitmaken in dien X met een knuppel op Y zijn hoofd slaat of hij dat doet uit naam van een vereniging? Argumenten voor zijn er ook wel te vinden. Vraag is wel in dien het NSV (daar draaide het eigenlijk om) op dezelfde manier blijft optreden op onze campus of geweld wel te vermijden zal zijn. Het gevaar bestaat er immers in dat mensen inderdaad zonder directe aanleiding vlug tot geweld zouden overgaan. Enfin, de maatregel is genomen.

Voor wie het interesseren moge het KK wordt in de onmiddellijke toekomst grondig doorgelicht door een SOR-werkgroep. Het KK werkt immers met verlies en volgens bepaalde SOR leden zouden er addertjes onder het gras kunnen liggen. We wachten geduldig af. Laatste belangrijk punt was de erkenning van enkele kringen. Het idee groeit om een nieuw statuut uit te werken voor de kringen, waarbij kan nagegaan worden of ze al dan niet beschikken over een achterban enz....Zulks zou normalerwijs uit de BSG-kringen komen, helaas uit

deze hoek geen komentaar, zelfs geen aanwezigheid. Voor deze nalatigheden zal het BSG-dom terechtgewezen worden. In afwachting om in het nieuw kringreglement te functioneren werden volgende kringen tot februari goedgekeurd: Brugse studentenkring VUB, Amnesty International, De Jong Kommunisten, Jongerenvereniging voor Sterrekunde, De Role Playing Games Club (RPGC). Vanaf akademiejahr 1986/1987 zouden alle kringen volledig binnen het reglement functioneren. Dit was een kleine greep uit beslissingen van de laatste SoR. Na afloop van de vergadering werden de broodjes in recordtempo verorberd. Met een hongerig gevoel in de maag liep ik huiswaarts denkende aan de volgende opmerking van SoR-lis Yves Raskin tijdens de rondvraag: er zouden teveel dt fouten in de Moelial staan en dit zou storend werken. Inderdaad zullen we een poging moeten ondernemen om dit heuvel te verheipen. Mogelijk ben ik er in dit artikel in geslaagd geen dt fout te schrijven te schrijven. Dit zou alvast een goed begin zijn... GVD

Pierre Culinaire

Met ingang van volgend nummer, wordt de Moelialredactie versterkt met de eminente visie- en kaaskenner, oenoloog en arrivist Pierre V. Met regelmatigte bijdragen over het culinaire leven op en rond de campus, in de grote stad, en in onze eigenste keuken, belooft hij er toe bij te dragen de eetvreugde en het eetbewustzijn alhier aanzienlijk te verhogen. Scherpt in afwachting reeds uw smaakpapillen!

Met de wintervakantie voor de deur was de Moelialredactie in een gulle bui en reserveerde zij twee gehele kolommen voor het aankomend talent dat hier tussen de domme massa verloren loopt. De heren auteurs van deze stukjes proza hebben wel enige tijd op publicatie moeten wachten, misschien zou het hen kunnen troosten maar de meeste geniale creatieve breinen hebben nooit van hun roem kunnen genieten. Door toedoen van de militante Erwin Roofthoof, werd er beraad gepleegd, en we hebben er heus lang over nagedacht, werd toch besloten de eer te aanvaarden om de wereldpremière van de volgende auteurs te publiceren. De allombekende Erwin Roofthoof maakt de wantoestanden aan de KB belachelijk onder het pseudoniem ErRo, de volgende schrijft een vertederend verhaal over zijn observaties met duiven, hij wenste echter anoniem te blijven, als laatste kregen we een meesterstuk van een zekere W. die een heuse filosofische overdenking maakt over het niets. De stijl is misschien niet geschikt voor het grote publiek, maar dat is een kenmerk voor de echte avant-garde....

HET BOEK UIT DE REKKEN NEST

Vanmorgen hoorde ik het op de radio. Men gaat de eerste fabriek in de ruimte bouwen. Toen ik erover begon te denken, viel ik stom van verbazing achterover, terug in mijn bed. Gewoon fantastisch; niet te geloven!

Op dit moment zit ik te wachten op een boek, in de Koninklijke Bibliotheek. Mijn loggenoten, die hier ook zitten te wachten, zien er zwaar een beetje geleerd uit. Zou ik er ook zo uitzien? Beslist niet, want iedere keer wanneer ik opkijk zijn zij nog steeds ijerig verdiept in hun intellectuele bezigheden.

Achter de bal zitten de ambtenaren. Sommigen "staan" zelfs hun ambt uit te oefenen. Normaal moet hier volstrekte stilte heersen, maar die wordt verstoord door de achtergrondgeluiden van 's lands centrale bibliotheek.

Je hoort het zachte geblaas van de airconditioning, het kreukelend omslaan van een blad, de holle klik van een bic (sluikreklame, mag niet), het klakken van hakken op de vloer van de inkomhal, de krakende kruk van de pasjestrooleur, het schrapen van een pluimurmes en al die simultane stereotyper geluiden worden plots overstemd door het rinkelend kleingeld in de zak van een blauwe nylonshort arrogant gedragen door een kakelede hoogblonde "hygiënische bediende" die in een wolk kersebloesemparfum gehuld, voorbij waait...

Hé, het rode lampje floept aan en uit. Dat betekent het einde van de wachttijd, want het boek is uit de rekken... Brutte pech! "Pas en plaats" staat op het kaartje.

ABSURD

Alles was niets, maar niets is alles, een vraagstuk van leven of dood. Neen, maar men kan de vergelijking toch maken. Stel dat men leeft, wat heeft men dan ten opzichte van de dood? Alles? Dat is mogelijk, maar wie zegt dat de dood minder geeft dan het leven. In onze ogen is de dood dus niets en het leven alles, wat wij hebben. Met ander woorden, stel nu dat er na de dood nog iets beters is! Ten opzichte van ons huidige leven dat alles voorstelt is het niets dan nog meer. Maar als niets is dan alles dan wordt niets alles en alles van niets. Alles is niets en niets is alles, maar denken de meesten er niet over. Ve garen maar, ik verzamel bankbiljetten in alle kleuren en geuren, maar wat ben ik er mee? Niets, je kunt er nauwelijks op schrijven, maar rullen dat gaat. Maar ik heb er reeds voldoende en teveel. Dus dienen die stukjes papier die voor velen alles betekenen tot niets. En omdat ze zij nuttelos zijn verbrand ik ze maar, want ze zijn toch maar egoïstisch en het kan me ook geen moer schelen wat de anderen als waardevol beschouwen, want voor mij is alles toch maar niets. Ha, maar ik ben egoïst en dus vergaar ik maar heel veel niets om daarvan alles te vernietigen en daarmee bekomen jullie die alles gevonden hebben ook lekker niets. W.

ErRo Toen de avond was het overblijvende jong reeds flink gegroeid, maar het kreeg evenmin pluimen.

De twee duiven leken in druk overleg. Ze maakten nog vlug een nieuw nest met het overschot van de sla en wat beentjes van de kip, waarna ze zich ten ruste legden. Het jong bleef in het oude nest. Het huilde de hele nacht onophoudelijk. Ik kon het niet aanhoren en deed de sla dicht, wat het lawaai toch ietwat dempte. Tegen de middag was het jong goed gegroeid. Het had prachtige verleidelijke ogen. Moeder stopte het jong in de pan. De twee duiven reageerden niet, maar maakten een nieuw nest in de ijskast.

Mijn moeder zei dat ze die duiven in de ijskast 'al te gortig' vond. Het sneeuwde buiten. Ze deed al de oude nesten in de vuilnisbak en sloot de keuken.

Toen ik opstond was er in de keuken geen spoor meer is dan alles dan wordt niets alles en alles van niets. Alles is niets en niets is alles, maar lag wel een ei, maar er was geen nest meer.

Ano Bijdrag

De inhoud van deze teksten is uitzonderlijk gepubliceerd en gaat niet samen met het redactioneel standpunt. Gelijkenis met bestaande personen is naar ons weten vrij onwaarschijnlijk maar derhalve toch ongewild.

Onderwijsraad

In onze reeks "nooit van gehoord" vergasten we u deze keer op de Onderwijsraad. Wie wat waar hoe?

In gebouw M vonden wij alvast iemand die zichzelf sekretaris van deze raad mag noemen, het is Dhr. De Leeuw. Uw reporter waande zichzelf sinterklaas en bracht dit heerschap een bezoekje. Een prima gelegenheid overigens om ook de hallucinante muurschilderingen binnen in gebouw M te bewonderen.

De Onderwijsraad blijkt een stukje van de Raad van Beheer te zijn. De RvB is wettelijk verplicht om een Onderzoeksraad in te richten. Dat is een subkommissie die uiteraard beraadslaagt over alles wat met onderzoek te maken heeft. Onze RvB heeft nog een tweede subkommissie, een Onderwijsraad. Ze is niet wettelijk verplicht, maar wordt er door de VUB graag bijgenomen. Bij de wijzigingen in de beleidsstructuur in 1981 werd een reeds bestaande Onderwijskommissie gepromoveerd tot Onderwijsraad en daarmee kreeg dit orgaan een beetje meer in de VUB-pap te brokken. De Onderwijsraad heet slechts "advizierend", maar tot nu toe heeft grote baas Raad van Beheer geen enkel advies afgewezen. Men luistert er blijkbaar naar!

De Onderwijsraad telt 1 voorzitter (nl. de rektor, maar die laat zich steeds afvaardigen), 1 sekretaris en 27 andere leden die voor een periode van 1 jaar worden verkozen, nl. 9 Op-ers + 9 WP-ers + 9 studenten (in elke groep is er 1 afgevaardigde per fakulteit en 1 ekstra iemand die door de RvB wordt aangeduid). Elk van de leden heeft precies 1 stem. De Onderwijsraad stelt in elken school een "bureau" samen, dat de kleinere problemen afhandelt. Aan de RUG heeft men eveneens een instelling die de naam van Onderwijsraad draagt. Ze bestaat daar uit 7 leden, waaronder geen student. In vergelijking daarmee schijnt de VUBse Onderwijsraad over een bewonderingswaardig democratisch potentieel te beschikken. Het groepje studentenafgevaardigden kan er precies even hard op tafel slaan als de WP-ers en Op-ers. Het kan in theorie, maar helaas gebeurt het niet. Dat is niet te wijten aan mogelijke gewicht/doenerij van Op-ers. De studenten krijgen steeds alle achtergrond informatie toegespeeld om de materie tot in alle puntjes te begrijpen. Er loopt wat mis, maar dat is blijkbaar de fout van de studenten zelf! De sekretarissen toont het aanwezigheidslijstje van het afgelopen jaar. De studenten skoren slechts 17/90 vergaderaanwezigheden. Zo goed als de helft daarvan staan op rekening van 1 (nl. de TW-) afgevaardigde. Een enorm gebrek aan interesse blijkt de overige fakulteiten te telsteren.

Het belang van de Onderwijsraad valt nochtans

niet te onderschatten. Men mag uitspraken doen over alles wat de onderwijsproblematiek aangaat. Die materie kan eigenlijk opgesplitst worden in twee stukken: nl. de programawijzigingen en de 'algemene academische aangelegenheden'. Een concreet voorbeeld van dat laatste is het bepalen van het examenreglement. Nog concreter klinkt een greep uit de recente verwezenlijkingen van de raad.

Zo komt er een project dat een kwaliteitsverhoging van het onderwijs in de kandidaturen wil verwezenlijken. Met reserve-gelden zullen ekstra WP-mandaten gekreeft worden. Assistenten die op die manier kunnen worden aangesteld zullen zich enkel bezighouden met initiatieven die tot een kwaliteitsverhoging moeten leiden. Voor de niet-europese studenten op de VUB werd het afgelopen jaar een extra begeleidings-systeem uitgedokterd. Het richt zich niet naar de vakken inhoudelijk, maar naar algemene aanpassingsproblemen in verband met cultuur, klimaat, enz. De betrokken fakulteiten zoeken bepaalde ('valabele') hogerejaarsstudenten aan om zich met kleine groepjes (< 4 personen) niet-europese studenten bezig te houden. Het 'peterschap' richt zich nu naar buitenlandse studenten in de kandidatuursjaren, maar het is de bedoeling dat de begeleiding zich later naar alle academische jaren uitbreidt.

De Onderwijsraad tracht nieuwe postgraduatoren in te richten of om reeds bestaande af te stemmen op buitenlandse studenten. Een voorbeeld is "fundamental and applied marineecology", waar onderzocht wordt hoe de voedselrijdommen uit de zee op een ekologies verantwoorde manier gebruikt kunnen worden om het wereldwijdseelprobleem te lijf te gaan. Het postgraad richt zich naar studenten uit ontwikkelingslanden.

Het klinkt alvast alsof er in de Onderwijsraad interessante dingen gebeuren. Als student kan je er je zegje hebben. In december/januari wordt de nieuwe afvaardiging aangeduid. Wie interesse heeft neemt best contact op met zijn fakulteitsbestuur. Per fakulteit kunnen 2 studenten naar de Onderwijsraad (1 'echte' en 1 plaatsvervangende). De afvaardiging kan zich overigens in de loop van het jaar laten vervangen. Men is al blij dat er iemand komt, en men luistert naar de studenten, misschien wel omdat ze zo schaars zijn.

Nana

AGENDA

Dinsdag 17 december :

James Bond nog maar eens nu door Antverpia, maar dan wel onder voorbehoud, Live and Let die, om 20h.

The bleus Brothers worden ook nog eens uit het filmmuseum geleend door Ger-Rom en vertoond in de Q.

Dit alles kan U nog eens doorspoelen op een TD in de BSG van de Alomgekende studentenkkring \$olvay.

Woensdag 18 december :

De VU-Jo wagen het er nog maar eens op door de zoveelste maal de film "een officier en een gentleman" te vertonen.

Om dit door te spoelen hebt

U de keus tussen 3 fuiven :

1. Een Kerst TD in Jette
2. Een Post 70 TD van het V6. 8R. G6.
3. Een tropisch avontuur in de BSG van Ger-Rom.

Maandag 6 januari :

Het jaar nog niet aangevangen of je wordt weer overstelpd door fuiftraditie, de Beachparty, met echte strandspelen en tonnen zand.

Dinsdag 7 januari :

De sinds lang aangekondigde tapcursus zal plaatsvinden. Onthoud 2 per kring, omwille van een goede verstandhouding met de "brouwer".

Woensdag 18 december : niets, dat is simpel.

Donderdag 9 januari :

Een VRG TD, waar en wanneer onbekend.

Donderdag 19 december :

Vanavond grote jolijt op een grote fuif in een grote zaal van alle grote en middelgrote kringen van studentikoos allooi VRG, \$olvay, WK, Ger-Rom (blijkbaar wakker geworden in deze periode) organiseren het.

Zaterdag 20 december :

De vakantie begint en wij snakken er ook naar, de organisatie hiervan is van een instantie van buiten de VUB, daarom vermelden we ze niet.

Op zaterdag 20 december vindt er in Antwerpen een fakkeltocht tegen raketten plaats. Onder het motto "Vrede zonder Raketten" verzamelen de deelnemers zich om 17u. op de Groenplaats om van daar op te trekken naar het vredesmonument in het stadspark. De organisatie ligt in handen van VAKA-Antwerpen.

Studenten + politiek

EEN INTERVIEW MET DE PVV-JO

In onze waanzinnig interessante reeks over de politieke partijen krijgt U in deze Moelial de PVV-Jongeren. Dus wij zijn niet zo radikaal links en partijdig als het NSV wel eens durft beweren (wij hebben wel iets tegen fascistie. Zo zijn wij, gewoon menselijk)

Moelial: De PVV-JO, sinds wanneer, wat en zijn de banden even klaar als men zou kunnen denken?

PVV-JO: Dit jaar, in januari, zullen wij 4 jaar bestaan. Ons doel is de liberale gedachte, de vrije meningsuiting, te verspreiden aan de VUB.

Wijzelf noemen ons eigenlijk "Jongeren" i.p.v. "PVV-Jongeren" wat er op duidt dat we natuurlijk banden hebben met de nationale partij, maar als jonge mensen zijn wij het niet steeds eens met hen. Wij kunnen dan een resolutie opstellen, waar de PVV-nationaal dan kan over nadenken.

Moelial: Wat is de ideologie van de PVV-JO?

PVV-JO: Wij trachten de student een vorming te geven, zodat die kan komen tot een eigen mening, en die dan ook kan verdedigen. Wij geloven dat wij er in slagen niet enkel het PVV-standpunt naar voor brengen, maar naast de PVV ook andere verenigingen aan het woord laten, bijvoorbeeld op debatten. Dat kunnen dan ook socialistische of communisten zijn.

Wij vinden dit vrij belangrijk, het pluralisme staat bij ons centraal. Wij wensen meerdere ideeën te geven, zodat het individu er zelf een kan vormen, los van een groepering.

Het individu is bij ons het belangrijkste, alleen zijn er bijna zoveel meningen als er individuen zijn, maar binnen een vereniging als de PVV-JO trachten wij tot een zekere eensgezindheid te komen, waardoor het nodig is water in de wijn te doen.

De student moet inzien dat ons PVV-standpunt eigenlijk de vrijheid van gedachte is. Hoewel

dit niet altijd bij de PVV-nationaal het geval is.

Moelial: Hoe staan de PVV-Jongeren tegenover de Sociale Raad, want jullie hebben opgeroepen tot een boycot van de SoR-verkiezingen.

PVV-JO: Het moet gezegd dat de PVV-JO aan de VUB het laatste jaar zo'n beetje aan het slapen zijn geweest. Wij willen daar nu iets aan doen. Wij vonden zo dat de SoR-verkiezingen een beetje gemanipuleerd werden, in die zin dat de student eigenlijk werd verplicht om voor een bepaalde lijst te stemmen.

Wij wilden daar iets aan doen door zelf met een lijst naar voor te komen, wij waren echter te laat. Vandaar dat wij opgeroepen hebben tot een boycot, in de veronderstelling dat het quorum dan niet bereikt zou worden, waardoor wij met een eigen lijst zouden naar voor kunnen komen, of in ieder geval met een voorbereiding van de sociale lijst.

Wij vonden dus dat de student enkel kon stemmen op "linkse jongens", en daar konden wij niet mee akkoord gaan. Wij denken eigenlijk ook wel dat het quorum niet zal bereikt worden.

Moer-: Maar dat is wel gebeurd! Er waren ze'.. 400 stemmen over!

FVV-JO: Ah? Dat wisten wij niet! (dit interview werd afgenomen werd afgenomen de mandag na de verkiezingen. U ziet wij zijn steeds met dit bladzje bezig, nvdrr)

Bon, niets aan te doen. Nu moet men niet denken dat wij tegen de SoR zijn, integendeel. Het was dus niet de bedoeling de SoR te boycotten.

Moelial: Stel dat jullie in de SoR zetelen, wat zou er dan gebeuren.

PVV-JO: Het is dus zo dat wij zouden opteren voor een langer bestaan van de Sociale Sektor, wat door een socialistische handelswijze niet gebeurt denken wij.

De Sociale Sektor is er voor de student, en die moet verdedigd worden.

Nu, als er moet bezuinigd worden, dan moeten de middelen daartoe gezocht worden. Daarbij mag men niet uit het oog verliezen dat men democratisch moet blijven. Dus men moet zijn aandacht niet zozeer spitsen op enkele gevallen, maar meer de studenten als groep trachten te helpen. Men moet voor enkelingen wel oplossingen trachten te vinden, maar gaat het niet, de groep is belangrijker.

Moelial: Het aantal leden?

PVV-JO: Verleden jaar hadden we een 180-tal leden, waarvan een 12-13 bestuursleden, de een al wat aktiever dan de ander en daarnaast een vrij grote groep die bereid zijn mee te werken.

Moelial: Hoe zit het met de samenwerking met andere politieke groeperingen aan de VUB?

PVV-JO: Wij werken nauw samen met het LVSU (Liberaal Vlaams Studenten Verbond, nvdrr), maar niet. Wel natuurlijk als het om debatten gaat of zo, dan nodigen wij soms wel andere groeperingen uit.

Moelial: Wat vinden jullie van de Moelial?

PVV-JO: De Moelial moet er zijn, maar het zou een breder perspectief moeten krijgen. De laatste jaren zijn wij eigenlijk niet aan bod gekomen in de Moelial. Niet dat wij dat echt nodig vinden, wij hebben ons eigen bladje, het "Vrij Accent" dat iedereen kan krijgen, als hij het komt vragen, wij smeren het niet aan.

Wij vinden het dus wel jammer dat er maar 1 'officieel studentenblad' is, want een redaktie kan vrij vlug gevuld worden met één bepaalde mening, kijk maar naar de nationale pers. Bon, we denken dat zo iets normaal is, maar wel spijtig, wij vinden het spijtig dat de Moelial-redaktie niet laat merken dat zij niet alleen een mening hebben aan de VUB.

Maar de Moelial is bijvoorbeeld wel belangrijk in verband met sociale problemen en zo, en als een informatief blad, voor specifieke studenten-aangelegenheden.

BRUSSEL

Over elite-ratuur

INTERVIEW MET STEFAAN VAN DEN BREMT

De vrouw in het rijk der farao's

Zoals bekend is in de Musea voor Kunst en Geschiedenis deze belangrijke reizende tentoonstelling aangekomen. Bedoeling is geld te verzamelen voor het nieuwe Egypte-museum in Caïro. Dat lukt wel, want zo'n expositie lokt steeds erg veel volk. Kennis over het onderwerp zit slechts in zeer geringe mate de toeloop verklaren, mysterie en vreemde schoonheid zijn de voornaamste publiekstrekkers. Dat neemt niet weg dat het de moeite loont om eens naar de "Cinquanteaïre" te gaan. Je hebt nog ruim de tijd (tot eind februari).

Een toneelstuk aan mijn been

De KVS voert weer eens de gebruikelijke eindejaars-komedie op. Dat slaat zowel op het stuk dat dit jaar op de affiche staat ("Een vrouw aan mijn been") als op de organisatie van de schouwburg. Het is best mogelijk dat er voor dit soort theater ook een publiek bestaat, maar het is er dan in elk geval één waarvoor er geen onderscheid bestaat tussen even in de KVS binnengaan of met de kaarten gaan spelen. Of neen, want kaartspelen vereist nog een zekere inzet. Boulevard-theater is bourgeois, platvloers door lichtvoetigheid en volkomen banaal. Eigenlijk niet eens een vermelding waard. Maar kom, vrede op aarde, nietwaar... Tot 12 januari in de KVS, Laubestraat 146, 1000 Brussel.

Stop Making Sense.

Na twee jaar rondzwerfen in obscure Londense bioscopen is deze magistrale muziekfilm eindelijk ook in Brussel aangekomen. Aangekondigd op affiches, als gold het een life-concert. Deze keurige registratie zal het leed moeten verzachten, de harde pijn van het gemis, zolang Byrne het niet in zijn hoofd haalt om naar België te komen. Nog een beetje genialiteit erbij, en ook dat komt in orde!

The Homecoming.

Werd in de vorige Moelal wat voorbarig en met de nodige spellingsfouten aangekondigd. Daarom uit eerbied voor Pinter en met het oog op uw geestelijke verruiming (je zou het maar kunnen geloven, dus alle... wat meer uitleg). In 1956 werd een nieuwe periode in het drama aangekondigd: Look Back in Anger (J. Osborne) werd met het nodige lawaai opgevoerd. Middelmattige gevoelens en gefingeerde problemen ruimen plaats voor de pijn van het zijn. Dat de mens met zijn fundamentele eigenaardigheden niet al te ver van vreemd beest staat, drong via

de nodige filosofische omzwerfingen ook tot de toneelauteurs door.

Pinter is de belangrijkste spreekbuis van deze schrijvers geworden: gedaan met opgeblazen beweegredenen van de vaudevillien, haat, negatie en destructie werden ten tonele gevoerd. Ofwel in overrompelende, harde monologen, ofwel in pijnlijke vaak woordloze dialogen. Vernederingen worden subtiel in een subtekst verpakt. Moeten mensen die zo laag gezakt zijn, nog meelopen met gangbare tradities? Heeft een mens behoefte aan waarden, of wil hij enkel zijn onverschilligheid onder hun holle slogans verbergen? Kan de familie een lege reden tot samen-leven zijn? Vorig jaar zorgden Jef en Guy Cassiers voor prachtige vertolkingen van The Birthday Party. Zelfs Pinter-"kenners" werden nog Pinteriaans betogen. Of De Mannen van den Dam er met The Homecoming ook in zullen slagen, is van woensdag 18 tot zaterdag 21 december in de Beursschouwburg te bekijken om 20uur30.

De Conferentie van de Vogels.

kende zijn verwelende en goed onthaalde première op 11 december. Je kan nog tot 22 december in de Ancienne Belgique terecht om de vertolking van dit oud-Perzisch gedicht te zien. Akteurs komen uit het Théâtre de l'Escalier en de Studio Herman Teirlinck.

Chant Age door De Nieuwe Snaar.

Een nieuwe show waarin een halve eeuw populaire muziek gecoverd wordt volgens de modernste en waanzinnigste procédés. Van 24 tot en met 31 december om 20uur30 in de Beursschouwburg te Brussel.

Die Fledermaus : Operette van Johan Strauss jr. in regie van Maurice Béjart.

Een ingewikkelde operette. Hoe magerder de intrige, hoe meer personages optreden. Het onderwerp is het carnaval. Carnaval betekent vrijheid. De vermomming stelt de mensen in staat zichzelf te zijn. "Die Fledermaus" is voor alles een feest en toont ons het muzikale Wenen rond het einde van de negentiende eeuw. In het Koninklijk Cirkus op 22 en 29 december om 15 uur, op 25 december om 19 uur en van 26 tot 28 en op 31 december om 20 uur. CDOB

Naast zo'n zeven dichtbundels met overwegend nogal expliciete politieke poëzie, heeft Van den Bremt ook nog gedichten van de Cubaan Nicolas Guillén vertaald en kwam er in 1982 een verzameling essays en interviews i.v.m. Latijnsamerikaanse literatuur: "Mijn verbeelding is jouw slaaf niet" van hem uit. Zo'n duizendpot kunnen we natuurlijk niet aan onze neus laten voorbijgaan...

D.M.: U schrijft over de Latijnsamerikaanse roman dat hij experimentele vormgeving goed kan doen samenvallen met het vertellen. In dat verband merkt U op dat in Europa een spannend verteller gereduceerd wordt tot tweedegradsromancier. Is dit een verwijt aan de elitaire opstelling van de literatuur in Europa?

S.vdB.: Ja, zo zou je het kunnen interpreteren. Het is een vaststelling die ook gedaan is door Eco, die zelf zegt: "het is dankzij de opgang van de Latijnsamerikaanse roman in de zeventigste jaren dat een boek als "De naam van de roos" tot stand is gekomen. Blijkbaar was er in Europa een soort inhibitie van schrijvers, zoets als zelfcensuur ontstaan, waardoor ze geen spannend verhaal meer durfden vertellen. En ik denk ook dat het zeer nefast is voor de literatuur en de verspreiding ervan. Ik hou niet van literatuur die binnen gesloten circuits functioneert, die haar publiek wil beperken. Ik vind dat je als schrijver moet open staan voor steeds nieuwe lagen van lezers. De Argentijnse schrijver Saul Yurkiewicz heeft opgemerkt dat na de Nouvelle Roman in Frankrijk een soort inhibitie was ontstaan waardoor het verhaal negatief gewaardeerd werd. Het lijkt me typisch dat Ivo Michiels ooit zei dat zijn romans niets met anekdotiek te maken hebben, dat hij de anekdote iets voorbijstreefde vond, hij kon er als modernistisch schrijver niets mee aanvangen. Dit is een begripsversmalling, waarbij anekdotiek met epiek verward wordt. Alejo Carpentier (Cuba) heeft daar een essay over geschreven: "De problematiek van de moderne Latijnsamerikaanse roman". Hij definieert epiek als beschrijvingen van botsingen tussen groepen mensen. En inderdaad, als je zijn roman leest, bijvoorbeeld "El siglo de las Luces" (Ned. vert. "De gullotInc") of "Het Geuzenboek" van Louis Paul Boon, dan voel je wat hij bedoelt.

D.M.: Eduardo Galeano had het in uw interview met hem over literatuur door amateurs, door het volk zelf: "In die landen waar er nog genoeg meningsvrijheid bestaat opdat deze rijkdom zich zou kunnen manifesteren, keren de intellectuelen haar de rug toe." Denkt U dat hier inderdaad zo'n rijkdom aan verborgen talenten aanwezig is?

S.vdB.: Galeano heeft in Argentinië "Crisis" opgericht, een blad met een oplage van 30.000 à 40.000 exemplaren, dat voor een groot deel bestond uit volksliteratuur, van mensen die gewoon iets inzonden, bv. teksten van volksliedjes. Ik weet niet of dat bij ons zo gemakkelijk zou kunnen gebeuren, misschien zou men hier de toegang tot de tijdschriften meer afschermen voor de amateurs, voor volksmensen. Men heeft hier veel meer vooroordelen ten opzichte van dat soort Ungebedide. Bij ons heb je veel meer die scheidslijn tussen gecultiveerden en de massa.

D.M.: Maar hier hebben de mensen het beteren dan in bv. Latijnsamerika, zijn ze even gemotiveerd om te schrijven?

S.vdB.: Ja, dat is natuurlijk een probleem, ik kan daar ook niet dadelijk een oplossing voor uit mijn mouw schudden. Dat heeft te maken met de hele culturele context waarin we leven. Het grootste deel van het volk schrijft natuurlijk niet, is geïntimideerd. De visuele cultuur eist veel meer de aandacht op dan de schriftelijke. Maar iemand als Louis Paul Boon verwerkt in zijn boeken toch verhalen van gewone volksmensen, zocht daar zijn materiaal, het volk schrijft misschien niet, maar het spreekt en daar kunnen we ook inspiratie zoeken.

D.M.: Julio Cortazar vond dat de ernstigste fout die je als revolutionair kan begaan is dat je de literatuur ondergeschikt maakt aan directe behoeften. In een essay hebt u deze stelling aangevochten. Ziet U literatuur enkel als middel?

S.vdB.: Ik heb dat niet zozeer willen aanvechten, maar wel willen nuanceren. Literatuur kan twee functies hebben: aan de ene kant een communicatieve en aan de andere kant een esthetische. Deze functies zijn niet noodzakelijk tegengesteld: ze kunnen elkaar aanvullen. Er is puur functionele literatuur, die alleen maar korte termijndoelen wil bereiken, en puur esthetiserende, hermetische. Maar ik vind het interessanter als men bruggen slaat tussen die twee, zoals de Latijnsamerikaanse literatuur dat doet.

D.M.: Uw politieke gedichten zoals "Mededeling van de regering" en "De medaille en haar keizerijde" laten aan duidelijkheid niets te wensen over. Denkt U dat U met poëzie iets bereikt qua bewustwording van het publiek?

S.vdB.: Ja, ik denk dat, omdat dat iets is dat niemand meer betwist in de literatuurwetenschappen, dat lezen iets verandert in de geest. Misschien is deze verandering miniem, maar gevoegd bij andere stimulansen kan het wel degelijk een andere attitude tot stand brengen. Ik verwacht niet te veel van literatuur, maar wil er ook niet te weinig van verwachten. Literatuur kan echt iets tot stand brengen. Waarom

zouden diktatoren er anders bang voor zijn? **D.M.:** Wat kan literatuur tot stand brengen als ze niet gelezen wordt. De mensen die de CVP de verkiezingsoverwinning bezorgd hebben, hebben vast uw gedichten niet gelezen.

S.vdB.: Dat is zo'n beetje het vervelende, dat, hoe je ook je best doet om toegankelijk te schrijven, om het te hebben over problemen van de dag, dat dat relatief gezien niet eens een groter publiek oplevert. Er is ook geen leescultuur in Vlaanderen, dat is een typisch Vlaams probleem.

D.M.: Is het geen Westeuropees probleem: de meeste mensen kijken liever TV dan dat ze een boek lezen.

S.vdB.: Voor een deel dat ook ja; maar in andere landen, in Duitsland, Frankrijk, Nederland, daar wordt toch veel gelezen. Als je kijkt naar de Parijse metro: al die mensen met een boek, als je ziet dat in Duitsland dichters een oplage van 100.000 exemplaren bereiken.

D.M.: In "Dialektiek" volgt U Jezus en Marx om terecht te komen bij "ni Marx, ni Jésus", van de wal in de sloot. Hoe ziet die sloot er in werkelijkheid uit: bent U teleurgesteld, moegevochten, politiek inactief?

S.vdB.: De sloot is dus de maatschappij waarin we zitten. U hebt het daarstraks zelf gezegd: er toch blijven ze voor Martens stemmen, voor Martens 6. Dat is de sloot, daar kan ik niets aan doen.

Ik kan er wel iets aan doen, maar niet op m'n eenzige. Een beetje ontgoocheld ben ik wel ja, zoals vele mensen die een zekere hoop hadden en dan zien dat de laatste verkiezingen weeral opleverden. Politiek inactief nee: ik heb mijn activiteit een beetje anders gericht, minder betrokken bij korte termijndingen. Mijn poëzie is minder agitatorisch geworden, maar mijn engagement, zij het impliciet, blijft er in zitten. Misschien is dat een realistischere uitgangspunt, rekening gehouden met de beperkte uitstraling die poëzie in Vlaanderen en West-Europa toch maar heeft.

Ariane De Borger.

door het vieraal opgevoerd, en in afwachting in een zwembad geleid, dat ze samen met een riante villa gehurd hebben. Dit zwembad echter werd tot op die dag gebruikt door een stel ouderlingen, die eigenlijk op het tehuis daar vlakbij hoorden te vertoeven, maar die echter niet kunnen afzien van dat beetje avontuur dat er telkens weer inzit wanneer ze stiekem gaan zwemmen. Tot ze op een zekere dag deze cocons dus op de bodem vinden. Niets aan de hand, ze zwemmen desondanks. Op eens echter wordt het leuk. De drie oude mannen ervaren een waar mirakel, ze voelen zich plots weer jong, en ze leggen dadelijk de band met het magische water in het zwembad. En dit is dan het uitgangspunt voor al de verdere kapriolen dat dit stel zal uitvoeren.

Het gegeven is dus zeer origineel, maar tegelijkertijd zeer oud: de ouderdom, de derde leeftijd, die alsmaar droomt om terug jong te worden... Toch zijn er reserves te maken. En deze zijn niet gering in aantal. Cocoon bevat oneindig veel clichés uit evenzovele films. Denken we maar aan "The Man Who Fell from Earth", "E.T.", "The extraterrestrial", "Close Encounters of the Third kind"... Sommige zeer emotionele scènes worden dan weer verkracht door één of andere wansmakelijke antiklimax. Ik bespaar U de details. Het meest irritante aan Cocoon is wel de voortdurende verheerlijking van de Amerikaanse natie, een syndroom dat duidelijk naar voren komt in een soortjds van zeer slechte smaak getuigende dialoog. Dit is een oerkering die we de laatste tijd helaas veel te veel moeten maken bij u V.S.-films. Propaganda is hier niet uit de lucht. Dit, en nog andere zeer vervelende schoonheidsfoutjes nemen gezinszins weg dat Cocoon mag gezien worden. Een imposante muzikale score, en een even merkwaardige film-

technische stijl zorgen ervoor dat Cocoon een meer dan middelmatige easy-looking film is geworden. (Voor de snoepers onder ons, U kan in Cocoon kennis maken met de even zo moole dochter van Raquel Welch, nl. Tai nee.)

YDM

SANTA CLAUS

Films

op de vub

REAGAN ZENDT ZIJN ZONEN UIT

Als er één film is buiten Rambo die als reclame dient voor het Amerika van Reagan, dan is het wel AN OFFICER AND A GENTLEMAN. Richard Gere speelt hierin een kandidaat-officier die 13 weken opleidings-ellende moet doorstaan. Hij heeft af te rekenen met Instrukteur Foley die er op uit is elke zwakke plek van zijn pupillen op te sporen.

Taylor Hackford regisseert zijn verhaal in de typische Amerikaanse traditie: dit is een melodrama in de Dallas-zin van het woord. Dames, haalt uw zakkoeken boven en laat u meevoeren met het gewone meisje (Debra Winger) dat verliefd wordt op Gere.

Zoals ook al bleek uit zijn "Against all odds" is Taylor Hackford meester in het typeren van karakters. Maar karakters worden zoals u weet gedragen door vertolkingen. Richard Gere bewijst in deze film nogmaals dat hij niet kan akteren. Enkel teren op een macho-imago om denken dat die uitstraling ook op de kijker zal overgebracht worden, is niet akteren. Gelukkig is er nog Debra Winger die des te meer haar talent bevestigt. Gelukkig.

GUL

in Brussel

COCOON

Met veel lawaai aangekondigd, en niet helemaal onterecht, is de nieuwe Amerikaanse superproductie van Ron Howard, de man die carrière maakte in de serie "Happy Days" en die zelf de laatste jaren begon te registreren. Zijn vorig produkt was eveneens een zg. fantastische film, nl. "Splash", met de mooie Daryll Hanah in de rol van het verleidelijke zeemeerminnetje. Ron Howard is dus terug, met Cocoon. Ik zag het al in Gent, in Dolby stereo sound en in 70 mm. kopij, en heb me enigszins verveeld. Voor de kusten van Florida worden 4 buitenaardse wezens gedropt, voor de gelegenheid vermomd als normale mensen, die als opdracht hebben het terugbrengen van oude kamers, die al 10.000 jaren in geheimzinnige cocons sluimeren op de bodem van de oceaan. Deze cocons worden

Zal kerstmis nog steeds kerstmis zijn? Dit is de slotzin van de synopsis die gewoontegetroov bij een permap zit. En meteen weten we waar we aan toe zijn met op zijn minst te noemen ongelukkige produktie. In de eerste plaats is het duidelijk, SantaClaus is een kerstfilm avant tout. Dit geeft hem al dadelijk de beperking mee dat zo'n film niet maandenlang kan draaien. Nochtans denk ik dat men dit enerzijds wel hoopt, want SantaClaus heeft afschuwelijk veel geld gekost. En U moet weten dat dat de film nauwelijks aan te zien is. Verder is het ook zo, dat wij, Europeanen, het sowieso moeilijk hebben met een figuur zoals SantaClaus, een door en door Amerikaanse mythe, die bij ons op weinig krediet kan rekenen. Wij hebben trouwens onze eigen Sint. Het valt te vergelijken met de figuur die helemaal achter de gedachte van Halloween zit, nl. the Boogey-man! Nog iemand waar wij geen raad mee weten. Dit kan niet gezegd worden van het verhaal, het is er eerste van de meest banale soort. SantaClaus moet pakjes uitdelen met kerstmis aan alle kinderen van de wereld, en wordt daar na een tijd zelf bij geholpen door een bijdehandse "elf", nl. Patch, gespeeld door Dudley Moore. De verdere Intrige draait dan rond Patch, die tijdens het speelgoedparadijs geruud heeft voor de aardse levenswijze. Daar wordt hij al direct geconfronteerd met het kapitalistische konsumptiesysteem, en raakt verstrikt in de netten van een gewiekst zakenman. Ten lange laatste zien we dan SantaClaus neerdalen in zijn sleet getrokken door rendieren - zelfs die zijn niet echt- die Patch komt reddend uit zijn verderfelijke oord. Eind goed, al goed.

SantaClaus is inderdaad bestemd voor een zeer heterogeen publiek, en eerder een ouder dan een (te) jong publiek. Trouwens, voor de jonge kijkers hebben we de Troetelbeertjes toch nog, aanbevolen voor kinderen van 3 tot 10 jaar. SantaClaus is een gezellige familiefilm, maar zeker niet meer. Het feit dat ik hem nog enig krediet meegeef, is wel te wijten aan de zeer geslaagde rol die Dudley Moore toegeschreven kreeg. Moore is nl. gekend om zijn vrij geslaagde en geestige vertolkingen, een eer die niet iedereen toekomt. Want niets is is moeilijker dan te laten lachen! "Kan je de mensen doen lachen, dan kan je ze ook doen wenen". Wie zei dat ook alweer? SantaClaus doet bij velen enorme verwachtingen rijzen, die bij nader aanschouwen niet ingelost worden. Gewoon onschuldig verzet, heb je dat niet nodig met kerst?

Ik stel vast dat ik wat hard was in de aanzet. Wie nog enigszins affiniteit vertoont met SantaClaus, de Kerstman, Sinterklaas, Father Christmas... gaat nu snel zijn hartje ophalen bij SantaClaus, The Movie. Geregiseerd door Jeannot Szwarc, met muziek van Robert Mancini - en veel "djanglbelles, djinglbelles...!"

YDM

Uw Moeial trui!

BERICHTEN UIT DE NIEUWELAAN

Ijstijd

Soms heb ik ideeën. Angstvallig probeer ik hen dan te ontlopen door mijn heil te zoeken in de drank. Ze moeten dan al echt geniaal zijn om mij te blijven achtervolgen. Hielaas, het overkwam mij na een jarenlange onderbreking weer. Ik laat u meegelenen, wees dankbaar. De feesten naderen, en in tegendeel met wat u wel eens zou kunnen geloven wordt er ook op de Moeialredactie aan feesten gedacht. Het kerstfeest, het feest dat zich aankondigt, situeert zich naar verluidt in de winter. Daarom pakken mensen zich samen rond versierde bomen, bij gebrek aan te versieren exemplaren van het andere geslacht ongetwijfeld, en bieden elkaar cadeautjes aan om elkaar gunstig te stemmen in het te komen jaar. De Moeialredactie bestaat uit een tiental mensen en het is dus voor ons onmogelijk bij al onze

lezers tegelijk onder de boom aanwezig zijn. Toch wilden wij u niet aan uw lot overlaten in deze donkere dagen. Hierbij vindt u namelijk een breipatroon. De bedoeling is dat u (man of vrouw) zich nu meteen aan het breien zet om onze prachtige Moeialtrui tegen 6 januari af te hebben. Maar dat is niet alles. Snuggere mensen hebben misschien al opgemerkt dat de tekst die op het algemeen ontwerp prijkt niet op patroon wordt uitgelegd. Dat is nu de PRIJSVRAAG. De trui breien op zich is totaal geen moeilijkheid. U wordt qua breipendikte en wijze van steken totaal vrijgelaten. De cijfertjes geven aan welke maten u in acht moet nemen om respectievelijk een small, medium of large trui te bekomen. Persoonlijk geef ik de voorkeur aan een extra large exemplaar (u doet overal

plus 2) zodat wij de trui onder de hele redactie uitwisselen bij belangrijke reportageopdrachten. BELANGRIJK is nu echter de vermelding "DE MOEIAL!" (let op het uitroepteken.) Wij laten u vrij hoe en op welke wijze u deze tekst in het stuk verwerkt MAAR zullen ons door onze eigenste goede smaak laten leiden om een winnend exemplaar uit te kiezen. U weet dus wat u te doen staat, onmiddellijk na de kerstvakantie verwachten wij uw inzendingen aan ons redaktielokaal Y'. De winnaar wacht een onwaarschijnlijke prijs, mijn lief wordt overigens verzocht niet mee te doen. Veel succes, en onthou goed. De Moeial houdt van jullie.

Il Cattivi

Meer dan eens weerklinkt er geweeklaag over de gebrekkige verwarming van de Nieuwelaan koten. Vooral de studenten die het weekend bleven, hadden vaak enkel nog hun lief om zich aan te verwarmen. In plaats van op de Liga voor de Mensenrechten te wachten, besloten de gebroeders Bever zelf de eerste stap te nemen om aan deze mensonwaardige toestanden een einde te maken. Ze vonden een verantwoordelijke bereid wat toelichtingen te geven over het beleid terzake. Om zijn anonimiteit veilig te stellen, bezochten we hem aan huis.

Ed: Goedendag, wij...

Verant.: Ah, 't is voor mijn dochter zeker. KARIN (ooverdovend gebrul) D'R STAAN HIER TWEE VRIJERS VAN U VOOR DE DEUR, KOM ZE MAAR HALEN!

Even later komt er een moordgriet de trap af.

Ed (plichtsbewust): Ek...Eks...kuzeer, maar we kwamen eigenlijk voor een interview. U zult zich toch wel herinneren...

Ver: Godverdomme, 't is waar ook. (Tegen zijn dochter:) AWEL, WAT KOMT GIJ HIER NU WEER DOEN? GE DENKT ZEKER DAT ELKE GAST HIER ALLEEN MAAR BINNENKOMT OM U NAT TE HOUDEN? NU IS HET GODVERDOMMENONDEJU VER MET U GEKOMEN! (hoofd lijkt te gaan ontploffen)

Uiteindelijk worden we toch binnengelaten, nadat we vriendelijk maar met aandrang verzocht werden ons voeten te vegen. Bij gebrek aan iets anders wordt ons allebei een glas cognac, tot de rand gevuld, aangeboden.

Willem: (slurpend aan cognac) Om maar direct terzake te komen; is het een bewuste beleidskeuze van de Dienst Huisvesting om de verwarming van de Nieuwelaan koten af en toe op een laag pitje te zetten?

Ver: Kijk, de studenten denken natuurlijk altijd aan zichzelf. Maar wat dan met mamme en pappe, tellen die dan niet mee? Die worden toch gek van verdriet als ze hun kind ook nog in het weekend moeten missen. Door de verwarming in het weekend lager te zetten worden de studenten aangespoord om hun ouders terug op te zoeken. Daarbij, Brussel is een gevaarlijke stad. Voor ge het weet, wordt ge langs achter gepakt!

Ed: Wij...

Ver: (wilde gebaren) Vorig jaar nog. Midden in de winter. Ik kom uit een café, iemand trekt opeens mijn broek af, zo snel als mijn vrouw het nog nooit gekund heeft. Ik verlies mijn evenwicht en die gast duwt mij gewoon om. Plaf, met mijn ballekes in de sneeuw. Gezond is anders.

Willem: Maar...

Ver: Maar dat is nog niet alles, inderdaad. Toen dook die gast -ik zou beter zeggen: kolos, want 200 kilo woog m'n zekér- bovenop mij, of moet ik zeggen: in mij. En maar van katoen geven. Zeker drie minuten...

Ed: Excuseer dat ik u onderbreek, maar zijn er nog andere redenen waarom u de temperatuur op de Nieuwelaan naar beneden drukt? Het gebeurt ook soms ook midden in de week.

Ver: Kijk, de heel week bij die warme chauffage zitten, dat's nie gezond zulle. In 1981 hebben we een student naar het hospitaal moeten rijden. Helemaal groen was die geworden. Een week later was hij rose. Drie maanden heeft hij in het hospitaal gelegen. Hij heeft nog in de gazet gestaan toen Lucien Van Impe hem was komen bezoeken. Helemaal wit zag hij toen, met rode bolle.

Ed: Dat klinkt allemaal heel aannemelijk, maar moeten de dochtes daarom zo koud zijn? Het lijkt soms een regime voor ijsberen...

Ver: (bulderende lach): Ijsberen...ha, ha, ha...die is goe, ijsberen... ha, ha, ha...Maar eigenlijk zit U er niet zo ver naast. Hebt U ooit al eens gehoord van een ijsbeer met bronchitis? Nee toech. En dat komt omdat ijsberen altijd in ijskoud water rondzwemmen. Mijn oudste zoon heb ik van kindsbeen onder de koude douche gestopt. Nooit heeft hij een enkele kucht laten horen. Uit pure frustratie is'm dan begonnen te smoren en te smoren. Nu doet hij niks anders dan hoesten en te nu is 'm weer niet nikts.

Willem: Speelt...uche, uche, uche...geld in deze hele problematiek dan geen rol?

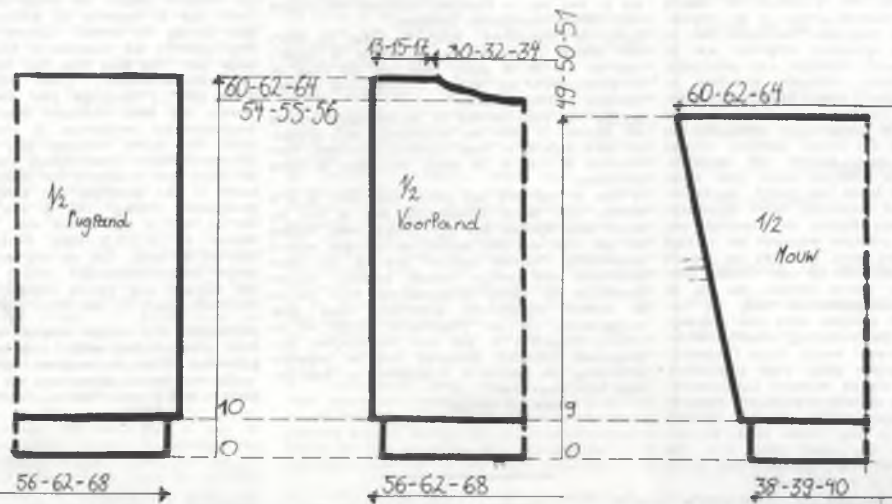
Ver: (proest een mondvol cognac uit): Belachelijk gewoonweg. Wat heeft geld nu voor belang als er heel andere waarden op het spel staan? U denkt toch zeker niet dat we de studenten in de kou laten staan voor de lieve centen? (hoofd begint rood te kleuren en lijkt lichtjes te zwellen) Waar moet het in godsnaam heen met onze Westerse beschaving? Hoe durft U zolets te insinueren?

Ed: Het toeval wil dat, als de concierge weg is, de verwarming ook weg lijkt te zijn op de Nieuwelaan.

Ver: (hoofd nu paars en uit de oorschelpen stijgen lichte rookpluimen op): Dit is gewoon een schandaal! Ik antwoord hier niet op. Ik...haalt plots krachtig uit naar de geslachtsdelen van Ed...daar, dat zal wel duidelijk genoeg zijn...

Ed (kreunend op de grond): Zullen we het dan hierbij maar laten?

Ed en Willem Bever

Melancholische improvisatie

Alvoor deze ijle zinnen door te nemen nog enkele nuttige wenken. Het best geschikt is dit verhaal om te lezen bij kaarslicht. Liefst enzaam en alleen en dan nog pas na enkele deftige slokken whiskey. Wie eigenwijs wil zijn en toch overmoedig wordt kan niet genoeg gewaarschuwd worden. De redactie kan namelijk niet aansprakelijk gesteld worden voor eventuele nevenwerkingen. De bijsluiter zit er dan ook niet zomaar bij. Natuurlijk kan ook wel enig voordeel gehaald worden uit dit gewauwel. Vervelende bezoekers kunnen handig aan de deur gezet worden zonder dat ze het zelf eigenlijk goed beseffen. Misschien zijn er ook nog wel grootouders in leven die hiervan kunnen genieten en die zo tevredengesteld kunnen worden door hun kleinkinderen. Je weet nooit goed welke richting het allemaal uit kan draaien. In elk geval, zeg niet dat we je niet gewaarschuwd hebben.

Een diepe zomerslaap wordt te snel onderbroken door de luidruchtige herfststorm die ook dit jaar weer onaangekondigd en omenselijk vroeg zijn intrede doet. In het vervallen kasteel op de heuvels wordt geuuewd en gesakkerd, het jaarlijkse en typische ochtendmeur is ook nu weer van de partij. De familiale harmonie is zoek en pas wanneer de koffiekane leeggeslurpt is kan een gesprek plaatsvinden. Een traditioneel gesprek in een traditioneel gezin waar de vader de kippepootjes mag eten, waar de witte borststukken van hetzelfde dier voor de kinderen bestemd zijn en waar de moeder zich maar tevreden moet stellen met het overblijvende peuzelwerk zoals daar zijn de vleugeltjes en de nek. Niemand heeft hier ooit gehoord van de verschillende emancipatiegolven en de stereotiepe waarden liggen hier rotsvast voor anker. Ook het gesprek verloopt in dezelfde kliëmatige sfeer; vader spreekt en verdeelt de taken en de rest van het gezin luistert instemmend. Eigenlijk luisteren ze niet echt, de moeder en de twee kinderen, ze weten al van heel lang op voorhand waar het allemaal op neer komt. Het gaat al jaar en dag zo, waarom zou het dan deze keer anders gaan. Wanneer de monoloog beëindigd is staat de zoon op. Hij bedankt zijn vader dat hij ook deze keer de verkenningsocht mag ondernemen en belooft bijna plechtig dat hij deze keer geen flaters zal slaan; hij zal duidelijk noteren

wie welke wensen heeft. Daarop neemt hij afscheid van zijn zus en ouders en stap zelfzeker de poort uit. Hij trekt rond en doet alles precies zoals afgesproken.

Na een zestal weken is zijn notaboek volgeschreven met namen van mensen uit alle mogelijke en onmogelijke landen en werelden met ernstig duidelijk hun respectievelijke verlanglijstjes. Alle klassen en rassen tot in de verst afgelegene utthoek, niemand wordt overgeslagen of vergeten. Tijdens zijn terugreis bedenkt hij dan ook met enige trots dat zijn werk thuis gewaardeerd zal worden, het is de eerste maal dat hij zijn taak zo nauwgezet volbrengt. Bij aankomst aan zijn woning bemerkt hij de slingers die hem wapperend verwelkomen. De ontvangst is hartelijk en de belevissen uit de periode waarin hij afwezig was, worden zowel door hem als door de andere gezinsleden zorgvuldig en zeer gedetailleerd beschreven. Hij wordt overdreven verded door zijn moeder die duidelijk tevreden is haar 'verloren' zoon opnieuw bli zich te hebben. De euforische stemming is echter maar van korte duur, het werk moet afgemaakt worden en er is enige haast bij.

De volgende ochtend heel vroeg begeven de vader en de dochter zich naar om Nikolaas om het grote boek te raadplegen. Het boek waarin vermeld staat wie al dan niet in aanmerking komen voor een jaar lang 'goed en zoet' zijn. Deze taak moet wel door de vader uitgevoerd worden want hij is de enige, naast Nikolaas zelf dan, die in de omvangrijke namenlijst mag neuzen. De dochter mag enkel nauwgezet de namen noteren die door de vader gedikt worden. Het is werk dat dagen duurt en slechts na een week keren ze huiswaarts. Daar ligt het meest vermoede en precieze karwei te wachten. Nu komt het erop aan de twee lijsten, die van de zoon en die van de vader en de dochter, zorgvuldig te vergelijken, en dit zonder ook maar één vergismkje te maken. Wanneer deze tijdrovende bezigheid achter de rug is, moeten enkel nog de praktische kanten van de zaak geregeld worden. Het gehele gezin trekt naar de immense zolderruimte die overstelp is met alle denkbare en ondenkbare voorwerpen. De vader neemt plaats in de grote stoel met de verschillende lijsten

op zijn schoot. Hij dikteert wat de zoon uit de chaos tevoorschijn moet halen. Deze geeft dat dan door aan de moeder, achter de met Inppapier volgepropte behangtafel, die er keurige pakjes van maakt. De geschenken geeft zij op haar beurt dan weer door aan de dochter die er een naamkaartje en enkele lieve woordjes in haar mooiste handschrift bijstopt. Zeer voorzichtig worden de afgewerkte kadootjes in zakken en dozen opgeborgen en deze worden gerangschikt volgens de plaats van de bestemming. Wanneer ook het laatste presentje een naamkaartje heeft gekregen, zucht het hele gezin gelijktijdig. Het zit er weer op voor een jaar, ergens zijn ze te vinden maar toch heerst er een gedrukte stemming. De vader moet nu op stap met al deze spullen en hij wordt toch ook al een jaartje ouder. Hijzelf vindt zichzelf natuurlijk nog jong genoeg om deze tocht door bekende en onbekende streken te ondernemen. Hij plekert er geen moment over om ook dit deel van de jaarlijkse taak aan zijn zoon over te dragen. Daar zal hij pas over nadenken wanneer hij helemaal oud en versleten zal zijn.

's Avonds heeft de moeder voor een overheerlijke maaltijd gezorgd, doch deze kan de letwat droeve sfeer niet weghelpen. Ieder van hen weet namelijk dat morgen de gevaarlijke reis van de vader zal aanvangen. Gevaarlijk omdat hij op sommige plaatsen nog steeds via de schoorsteen moet werken, ook gevaarlijk omdat hij door een heleboel nep-kerstmannetjes overvalen zal worden. Hij zal weer eens verbitterd terugkeren omdat hij uiteindelijk aan zichzelf zal gaan twijfelen, zich afvragend of hij nog echt nodig is.

Ook in het kasteel denken ze hieraan en de overbezorgde moeder lijdt aan slapeloosheid tot de dag dat hij weer thuis zal zijn. Haar man met wie ze reeds sinds het eerste kerstfeest samenwerkt om ervoor te zorgen dat alles op rolletjes verloopt. En toch stelt ze elk jaar opnieuw de vraag of het nu echt niet anders kan. Zouden de mensen dan niet eens iets kunnen ondernemen om hun taak enigszins te verlichten. Ze beseft niet dat dezelfde mensen juist hetzelfde zijn en altijd zoveel mogelijk op de rug van een ander willen schuiven.

d.k.v.

wonderlijke vertellingen van het RPGC.

HOBBIT KLAPT UIT DE BIECHT

RPGC, een afkorting die men thans vaker en vaker tegenkomt, maar waarvan men nauwelijks weet wat het inhoudt. "De pubertiesclub" is een uitleg die vaak gegeven wordt. Ook beschouwen velen deze RPGC's als fascistische die graag mensen in elkaar slaan, of als een bende senielen die zich wat willen amuseren.

Om deze onwetendheid en pejoratieve vooroordelen de wereld uit te helpen, ging ik ten rade bij de preassens (Michael Vermeersch) van dit befaamde -of beruchte- RPGC, dat intussen toch al zo'n 50-tal leden blijkt te tellen.

Moelal: Om met de deur in huis te vallen, kan je ons vertellen wat het RPGC nu eigenlijk is?

Michael Vermeersch: RPGC is de afkorting voor Role Playing Games Club. Deze heeft als doel het fenomeen Role Playing Games te verspreiden, eerst over de VUB, om dan uiteindelijk een uitstralingcentrum te vormen voor het hele Belgenland, later eventueel in samenwerking met andere landen.

De RPG-spelen zijn ontstaan in de jaren '70. Gedurende de ganse geschiedenis wilde de mens ontvluchten aan de harde dagelijkse realiteit. Vandaar dat de Board-Games (gespeeld op een bord en met beperkende reglementen) ontstonden. Later maakte men reusachtige bordes, de zogenaamde "waar-games". Toch bleek dit nog niet voldoende te zijn voor de onverzagbare menselijke geest. Bijgevolg zag het fenomeen Role Playing Games het licht. Er werden geen bordes meer gebruikt, maar wel hielpen figurietjes e.d. het visuele aspect in stand te houden. Deze RPG spelen zich af op een planeet, oorspronkelijk was dit de middenwereld van Tolkien. Vandaar dat in het eerste RPG-spel, Dungeons and Dragons, dezelfde monsters, dezelfde rassen en dezelfde filosofie voorkomt als in Tolkiens boeken. Iedere speler kruip in de huid van 1 persoon op deze fictieve wereld, en draagt dan de eigenschappen inherent aan dat personage, zijn ras, zijn beroep. Deze eigenschappen worden toegekend door het gooien van teerlingen. Wij bezitten zo o.a. 4, 6, 8, 10, 12 en 20-zijdige teerlingen. De Games Master, een neutrale scheidsrechter, weet alle details van deze wereld. De spelers reageren op de situaties die gecreëerd door de spelleider. Door hun eigenschappen kunnen zij een bepaalde handeling beter of slechter uitvoeren.

M.V.: Hoe ben je nu op het idee gekomen om een dergelijke kring op te richten, rekening houdend met het feit dat dit nieuwe fenomeen, in tegenstelling tot GBR en USA, in België maar niet van de grond schijnt te komen?

M.V.: Dat het spel hier weinig succes heeft, kan men verklaren doordat het spel vroeger enkel in de engelse versie bestond, en ook door dat er pas later in België een vertaling ervan is uitgekomen, die echter meer kindergericht is, dit in tegenstelling tot de sterkere franse en duitse versies. Bovendien is de publiciteitscampagne allesbehalve wat het zou moeten zijn. Daarom ik een dergelijke kring wil oprichten? Wel, de huidige maatschappij legt inder daad nadruk op producten dan op zelf-expressie. De regering wil bijvoorbeeld niet dat de mensen nadenken. Dit spel is gewoon iets speciaals, vandaar dat iedereen er eens mee in aanraking moet komen. Het is gewoon een alternatief middel om je eens uit te leven en bovendien is het vreedzamer dan op de Heizel te staan en daar een paar Engelsen of Italianen neer te slaan.

M.: Er lopen geruchten i.v.m. problemen met de erkenning van de RPGC. Kan je dat even uit de doeken doen?

M.V.: Wel, voorlopig is onze kring nog niet erkend. De SoR staat wel volledig achter ons, omdat we 'ns iets anders zijn dan een zoveelste studentikoze kring, namelijk een culturele kring. Dit sluit echter niet uit dat studentikozen aanwezig mogen zijn. Integendeel, het is een spel voor Jan en alleman. Ook heeft de kring voldoende leden. Normaal zou het dus mogelijk zijn de kring te laten erkennen. De BSG is echter niet zo voor de oprichting van de kring, waarschijnlijk wegens de pejoratieve klank van het woord "spelletjes", en omdat deze mensen bijvoorbeeld te studentikoos zijn en enkel de woorden dopen, bezatten,...begrijpen. Ze willen niet weten dat de studenten, al of niet studentikoos, ook iets meer kan dan zuipen of het beest uithangen (wat soms wel plezierig kan zijn, dat geef ik toe).

M.: Wat misschien ook wel meespeelt bij de reactie van BSG is het feit dat velen denken dat het spel gevaarlijk kan zijn. Men kan er zich immers door laten meesleuren, waardoor men uiteindelijk zichzelf volledig identificeert met het personage dat men speelt, en bijgevolg niet meer in staat blijkt te zijn realiteit en fictie te onderscheiden.

M.V.: Er is één geval bekend dat "er iets gebeurd was". Een groepje studenten had in het gangen-complex van het unief een life RPG gespeeld. Tijdens deze sessie werd een meisje gedurende een korte periode vermist. Dat werd natuurlijk ongelofelijk opgeblazen: het meisje zou verkracht of vermoord zijn tijdens die "lugubere spelletjes". In werkelijkheid was ze 't gewoon afgestapt met haar lief. Ondertussen was Dungeons and Dragons, de eerste spelvariant, echter tot een verderfelijk spel gebombardeerd. Zo heeft de film "Maiden and Monsters" hierop ingespeeld,

e.d. Maar als dit spel gevaarlijk zou zijn, zou men alle boeken, die wat fictie bevatten, moeten verbieden. Iedereen verpersoonlijkt zichzelf toch in min of meerdere mate met het boek dat men leest. Als men niet in staat zou zijn om realiteit en fictie te onderscheiden, zou dit toch aan de oppervlakte komen. Dit bewijst juist dat het spel zelfs een psycho-therapeutische werking heeft. Ja, inderdaad, zelfs psycho-therapeuten maken gebruik van dit spel om de verborgen driften van de meespelende te leren kennen. Innerlijke drangen en frustraties komen naar boven. Evenals T.V., boeken, voetbal zijn deze spelen frustratie-afleiders. Ook kan je jezelf leren kennen door het spel. Nog iets belangrijks: de spelers zouden uit zichzelf moeten leren niet tegen elkaar te spelen, maar met elkaar. Dan staan ze namelijk veel sterker. RPG sluit dus wel degelijk aan bij de realiteit.

M.: Kan je ons tot slot eens kort vertellen welke activiteiten het RPGC de studenten nog zal voorschotelen in de nabije toekomst?

M.V.: Eerst en vooral willen we regelmatig spelavonden organiseren en een sectie Computer-Adventure-Games oprichten. Ook films staan op de agenda, maar wel in dezelfde sfeer, zoals S.F.-films, Tolkien-films, e.d., dus geen films als Kramer versus Kramer of zo. Ook denken we aan (inter)universitaire kampioenschappen. Bovendien zijn we van plan samen te werken met andere kringen.

M.: Bedankt.
Tiwana 5

Begrijpt u nog steeds? (deel 3)

Zoals beloofd in de vorige Moelal ga ik (Kamiel) door met het onderzoeken van het AIDS-fenomeen in ons eigen kleine landje. U las ongetwijfeld reeds over de schandalige praktijken van de CCC en de "Bende van Nijvel", die respectievelijk door bommen of Riot-guns onze streken teisteren met het AIDS-virus.

In het eerste deel van onze reeks werden de verbanden uit de doeken gedaan en in deel twee (Moelal 5) het hoe van hun operaties. Nu komt het gebrekrijke rijkswacht- en politieonderzoek aan bod. Eigenlijk liggen de zaken ook hier erg simpel. Het onderzoek loopt gebrekrijk, akkoord. Maar de oorzaak is gewoon bij de geneeskunde te zoeken. De arme mensen van de rijkswacht en de politie komen door het uitvoeren van hun dagdagelijkse arbeid het allereerst in contact met de zo gevreesde virus. Begrijpelijk dan ook dat het onderzoek niet zo vlot, zou U veel zin hebben om te gaan zoeken naar een of andere terrorist in de wetenschap dat U al Uw witte bloedlichaampjes kwijt bent? Komt daar nog bij dat U er dan kan ver beschuldigd worden seksueel contact te hebben gehad met de misdadiger in kwestie, U zit tenslotte met AIDS en het gangbare misverstand is nog steeds dat AIDS voortkomt van homo of ander seksuele betrekkingen.

Van uit deze optiek is het ook te verklaren waarom er zo weinig samenwerking is tussen de verschillende diensten. Als uittekt hoeveel rijkswachters en politiemannen aan de ziekte lijden, dan zou de publieke opinie wel eens kunnen denken dat de samenwerking iets te goed is geweest zij het dan op een ander (meer horizontaal) vlak.

De gevangenen nu, daar loopt het ook loos natuurlijk. Getuige daarvan zijn de verschillende stakingen die er al geweest zijn met AIDS als oorzaak, waar gaan we trouwens naar toe als ook zij al kunnen staken, ze werken niet eens (of wel soms?). Zijn al deze delkwenten dan homo's? Neen, natuurlijk niet, maar zij zijn wel de slachtoffers van deze kapitalistische maatschappij. Het is dan ook begrijpelijk dat de communistische tereuorganisaties zich op deze klasse willen richten, en het lukt. De gevangenen zijn de nieuwe proletariërs en dus moet van daaruit de revolutie vertrekken, begrijpelijk, logisch ook, maar daarom nog niet goed te keuren.

Laten mij nu meer concreet uitleggen hoe alles in elkaar zit. U weet al dat de rijkswacht en de politie angstget zijn door de virus (meer veiligheid?) en U weet dat zij ook de bewaking in de gevangens doen, dan kan U ook begrijpen dat ook de gevangenen het spel aan hun been hebben. En daar komen moeilijkheden van, de bewijzen vind U regelmatig in de krant. Vraag is nu: is het werkelijk door de politie of is het door infiltranten van de tereuorganisaties zelf dat de verspreiding gebeurt. Dat leest U misschien een volgende keer, als wat meer bewijsmateriaal op tafel komt te liggen.

St-Niklaas, in vele opzichten studentvriendelijker dan Martens VI

Hangtetten en wulpse vagina's

De Moelal werd vereerd met het eerste exemplaar van Femina's "roze roddels". Het is op zich al een gebeurtenis dat iemand op deze V.U.B. een initiatief neemt en daarom achtte ik dit velletje mijn aandacht wel waardig.

Het ding telt 13 blz. en ik lees het aandachtig in iets minder dan 5 minuten. Dat kan 2 dingen willen zeggen: Ofwel staat er niet veel in, ofwel heeft het geheel niet veel inhoud. Even hoop ik nog, maar ik moet al gauw vaststellen dat een combinatie van de twee mogelijkheden het geval Femina absoluut hopeloos maakt.

Het begint nochtans veelbelovend, zoals een bieftuk oolt wel eens een rank paard kan geweest zijn. De meisjes getuigen van geloof in zichzelf. Op de eerste bladzijde noemen ze zich "ingenieuze grieten" met "prachtideeën" en halen gezond-misschien ongewild-leuk uit naar ons met een citaat uit deze eigenste tijding. Ik glimlach zelfs even. Tot slot nog een goede raad van de meisjes: "de roze roddels zijn een must voor wie de V.U.B.-actualiteiten wil volgen."

Op de 2e en 3de bladzijde vind ik precies 4 regeltjes V.U.B.-actua, over Femina zelf (wat dacht je). De rest van de bladzijde is gevuld met publiciteit voor populaire instellingen uit de omgeving. Zo tel ik verder 6 blz. publiciteit op 13. Dat wil zeggen dat we nog een nipte 7-meerderheid aan informatie zouden kunnen overhouden. En wat steek ik daarvan op? Dat de Witters soepele lippen heeft; dat Al Capone* een filmacteur was; dat Serge Lenoir el torro rojjo is (de rosse stier dus); en tot slot over Femina zelf: "Ze zijn alhier, ze zijn aldaar, ze drinken bier en komen klaar."

Deze laatste zinsrede is dan van de poot van Rosse Serge. Diens lied -dat getuigt van toenemende demencie to kenmerkend voor stieren- werd namelijk gekozen tot Femina's song. Een ander staaltje van zijn talent: "Geen voddeke maar stijve pietten, dat de sperma plakt aan onze tleten". Sluit u gauw aan bij SABAM jongskes, de Vlaamse showbiz verliest anders aan u een talentvol 65-plussers schrijver.

Ze zijn natuurlijk nog jong, maar ze zouden beter moeten weten dan zo te koop te lopen met hun nymfomanie. Zeker als zij zich De vertegenwoordigsters van het Feminisme op de V.U.B. wanen. Ik hoop dat de echte feministen nog eens de kloten zullen hebben om dit klubje luchtballonnen op hun plaats te zetten. Ook El torro rojjo wil ik nog waarschuwen dat stieren meestal gek en dood in de arena

indigen of als os in het slachthuis. Witters, Spek, Hans en Oost zou ik alleen maar willen aanraden hun hell elders op de V.U.B. op te snuffelen. Hugo (die van de Faculty) beschouw ik door zijn langdurige aanwezigheid onder die wijven als een reeds verloren geval.

De roze roddels getuigen van de kinderlijkheid van Femina waar wij hen allang van verdachten. Iemand is daar cultuurverantwoordelijke in dat klubje, wel ik benijd haar niet. Ze staat voor een enorme opgave. Nog iets over die kleur-associatie: Het getuigt van uw oppervlakkigheid, roos is een symbool van een beweging die oneindig veel meer inhoud heeft dan julle nymfomane gezekt. Maak daar purper van, of staat dat te hoerig?

En die film met Seven hé schatjes, dat waren de "magnificent Seven" en niet de "Fabulous Seven", weeral een verkeerde associatie. Ik moet u helaas melden dat uw kranje bij mij wel als gratis W.C.-papier geëindigd is, het was verdomd hard. Richt een fanfare op samen met Antverpia.

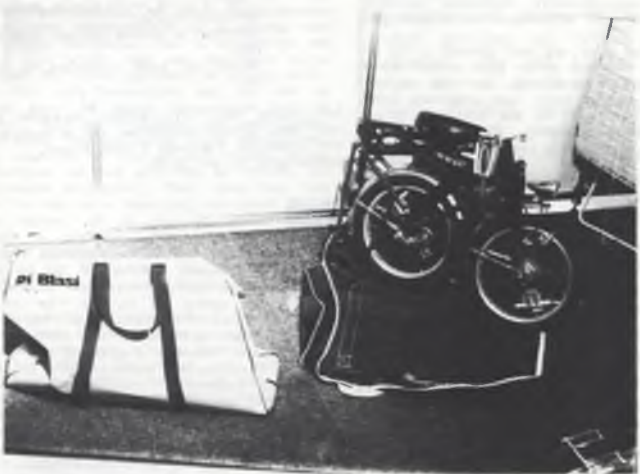
*Al Capone was een wis en waarachtig gangster.

IL CATTIVI.

BSG-zaal

In deze ruimte spelen zoals velen weten taferele af, die bij daglicht door velen waarschijnlijk niet zullen teweeggebracht door drank en een soms vals, gevoel van samenhoorigheid door de vingers gekeken worden. In dit millieu lopen er nog steeds brave zielen rond die geloven in een blijde wereld waarin geen kwaad bestaat. In zulk een situatie zijn sommige overlaten (laten we hopen dat ze geen deel uitmaken van onze gemeenschap) de kans schoon om enkele objecten zoals lederen jassen, handtassen en portefeuilles onvrijwillig van eigenaar te doen verwisselen. Deze felten zijn niet nieuws onder de zon, maar lijken de laatste tijd frequenter en frequenter voor te komen. De individuele bezoeker mag dit bericht als een waarschuwing opnemen. Naar onze mening wordt het trouwens ook hoog tijd dat er uit de richting van de inrichters van verschillende manifestaties die in deze ruimte plaats vinden enige creatieve voorstellen komen om deze praktijken uit de wereld te helpen, zo niet in te dijken.

Robert P.

Gezien op het uitvindessalon : De Pocketfiets. Je fiets, je vriend, altijd bij je en nooit gestolen !!

KAMIEL

De held

Daar men in het VUB-magazine blijkbaar geen ruimte voorziet heeft voor een kritische noot of een lezersbrief moet de verbolgen lezer terecht bij alternatieve kanalen, bvb. deze Moelial.

Reakties uit Jette zijn eerder schaars, maar het 'plegen' van het artikel "terugblik op het Hetzeldrama" en vooral de heldenrol die dhr CORNE daarin toegemeten kreeg, gaat net iets te ver. Een protest drong zich op.

Dhr Corne had reeds een naar voor gevoel, zo kon men o.a. in de tekst lezen, en had aan het personeel gevraagd zich die avond ter beschikking te houden. Volgens mijn gegevens was er weliswaar een dubbele wachtbezetting voorzien in het Brugmanzelenhuis, maar daarmee heeft Corne niets te maken, en was dit voor het AZ zeker niet het geval. En mocht ik mij toch vergissen, welk beeld krijgt men dan van een diensthoofd Spoedgevallen met 'naar voor gevoel' dat zijn personeel extra laat opdraven maar zelf thuis gezellig met pantoffels, pint en chips voor zijn tv gaat zitten voor een avondje voetbal.

Even later moest hij echter al zijn 'vierklauwers' (een passende omschrijving van Cornes stijl) naar het AZ, waar men blijkbaar enkel op hem zat te wachten. Niets is minder waar. Toen Corne aankwam waren reeds talrijke personeelsleden en studenten uit de omgeving aan het werk, die zich geheel vrijwillig voor de dienstverlening hadden aangeboden. Zij zijn echter nog geen vermelding waard in het VUB magazine, en ook ons diensthoofd zwijgt over hen in alle talen.

Ergoer nog, zij werden na de eerste golf opgevangen te hebben weggestuurd, niet met een passend dank, maar met honende woorden: "dat zij toch maar in de weg liepen". De VUB kent haar eigen opleiding!

Onze held deed op dat moment het allerbelangrijkste. Hulpverlening zult u denken, neen hoor, hij stond de pers te woord. Meer nog, hij drong zich medagell aan hen op en zorgde temidde van de chaos, van kreuende gewonden en radeloze familieleden voor pakkende uitspraken en sensationele beelden. Wie ooit een kameralploeg en een horde persmusketen aan het werk gezien heeft, hoef ik niet te vertellen wie daar in de weg liep. Geen wonder dat Dr. Corne het zich nog herinnert alsof het gisteren was, hij haalde alle voorpagina's, een ware hoogdag in zijn leven. Een prima voorbeeld van VUB-uitstraling.

Jammer voor onze held maar mijn respect gaat eerder naar AZ zwaargewichten zoals de professoren Amy, Loeb of Opdecam, en ik vergeet er waarschijnlijk nog een paar, die zij aan zij met verplegend personeel en studenten hun werk opknapt, zonder onderscheid in rang of stand, zonder hoop op welke beloning dan ook, maar enkel omdat het nodig was. V.W.

Kringetjes

Kom studeren op de V.U.B. Het zal je niet slecht vergaan. Wat? U zegt dat uw ouders het niet kunnen bekostigen. Maar, nee serieus. Op de Unief valt veel geld te verdienen. De mogelijkheden zijn legio: maaltijdenkaart, studiebeurzen, studentenkamers allerhande, leningen, je kindergeld, geen belastingen om je druk over te maken.

Voor wie dat alles nog niet genoeg is, hij wil bijvoorbeeld nog een pintje gaan pakken buiten de studies. Geen probleem. Je richt een studentenkring op, je zorgt voor voldoende leden, je laat je inschrijven bij het B.S.G. en je kan beginnen met ontvangen. Er zijn voldoende activiteiten om massa's geld mee te verdienen: zoals film, T.D. etc. Hierbij komt voor de Handigers onder u dat je als je praeses bent gratis inkom hebt op alle B.S.G. activiteiten en een aantal bonnetjes mag opdrinken of uitdelen. Je ziet dus dat je niet rijk hoeft te zijn om te leven als een koning aan de V.U.B. Voor de parkische kant van de zaak verwijst ik u graag naar de P.K. ofte Proletariat Kapitaliste.

Fiel Metser

ANTWOORD

Er wordt hier bij momenten inderdaad veel poen gepakt Fiel. Maar ik denk niet dat mensen die een studiebeurs, maaltijdenkaart, studentenkamer e.a. nodig hebben het geld zomaar voor het rapen hebben. Je veralgemening is op dat vlak wel erg gevaarlijk. Aan de andere kant zijn de poenpakkende kringen een vreemde bedoening, wie geeft immers zomaar toe dat hij geld teveel heeft. Ik heb de indruk dat je meer weet, aan jou om je bek open te trekken.

Vujo

Als Vujo-vub distantiëren we ons eerlijk en duidelijk van het NSV.

Vujo-vub poogt vanuit haar ideeëngoed, in een geest van pluralisme, mee te werken aan de opbouw van een nieuwe staatsinrichting. Als studentenvereniging van de VUB staan we eenduidig achter het Vrij Onderzoek, grondslag van onze universiteit.

Daar het NSV zweert bij een dogmatische en reactionaire maatschappijvisie, verpakt onder het mom van Vlaamse ingesteldheid, is Vujo-vub de mening toegedaan dat het NSV op de VUB zeker niet thuis hoort.

Getekend VUJO-VUB.

Whites only

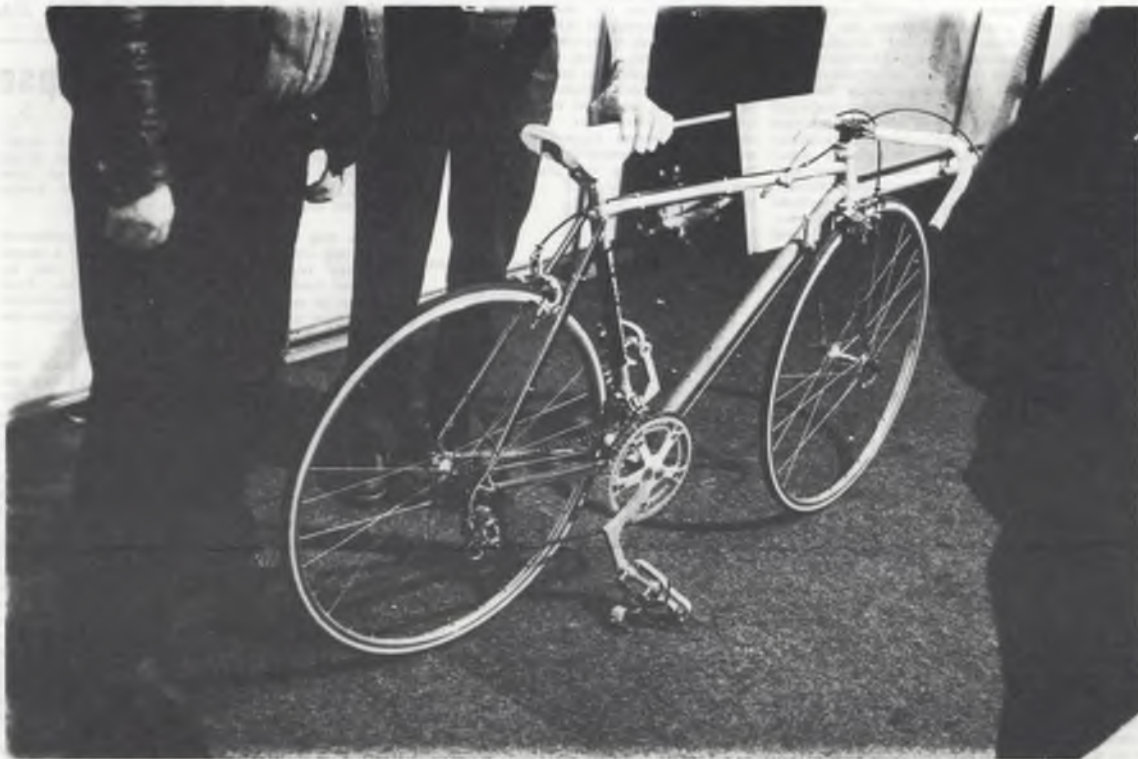
Waarschijnlijk heb je ze al gezien, de kleurige Whites Only-stickers, maar misschien weet je niet goed waar ze ineens vandaan komen. Wel, samen met de Association Belge des Juristes Démocrates van de ULB heeft studiekering Vrij Onderzoek een sticker uitgegeven. Deze sticker is gericht tegen het apartheidregime in Zuid-Afrika. "Whites Only" is namelijk de tekst die tot voor kort overal in Zuid-Afrika te lezen was op plaatsen alleen voor blanken. V.O.

Opgelet!!!

Iedereen, die iets kwijt wil, iets zoekt of iets gevonden heeft, kan bij ons terecht voor een zoekertje. Het volstaat om al de nodige gegevens binnen te brengen op het Moeliallokaal in gebouw Y!

TE KOOP

Vijfdeurde VW-PASSAT LX-1600, bouwjaar 1977, metaalgroen, goede staat, richtprijs : 25000 fr, te bevragen : 03/7711308 (na 18u00).

Hoe creatief zijn de Belgen? Als het om fietsen gaat zijn we niet te kloppen. (foto van het uitvindings salon).

Vrij Onderzoek

Voor parttime BTK, niveau opsteller, 6 maanden. Vermoedelijke aanwerving : 15 januari.

Vereisten: Min. diploma Hoger Middelbaar Onderwijs.
Enige ervaring administratie, dactylo.
Drie-talig (N-F-E)
Interesse in diverse sociale onderwerpen.
Bereid om soms avondwerk te leveren.

Sollicitaties met C.V. worden verwacht voor eind 1985, op het secretariaat van de studiekering Vrij Onderzoek, Pleinlaan 2 1050 Brussel. Inlichtingen: 02/641.23.28.

VdB

Wij zijn het nu meer dan zat! Ronald Van den Bogaert, Zaire-expert van de SP, zit al meer dan 140 dagen opgesloten in een Zairese gevangenis. Dit terwijl het zo vast staat als een huis dat hij volkomen onschuldig is. Wat Ronald zied samenzwering noemen, kan enkel in een diktatuur. Dat Mobetoe nog steeds tot België's bevriende staatshoofden wordt gerekend is ronduit schandelijk. Studiekering Vrij Onderzoek neemt het dan ook niet langer en deelt de universitaire gemeenschap hierbij mede dat ze binnenkort tot acties overgaat die pas zullen beëindigd worden als Van den Bogaert vrij is. Contacteer ons en doe mee! Onze telefoon luistert naar het nummer: 641.23.28. en wijzelf zitten naast het Kulturkoffie (gebouw Y!) Aneek

Opus Dei

In het kader van de middagseminaries, onder leiding van prof. S. Locoufier, decaan ESP wordt het volgende georganiseerd :

Mandag 13 januari van 12h 30 tot 13h 30 : Opus Dei in België, door A. van Bosbeke (auteur van het gelijknamige boek).

Inleiding door Kris Deschouwer (centrum voor Sociologie), Lokaal 2C 151.

Voor meer inlichtingen belt U naar Kris Deschouwer door het volgende nummer te draaien : 02/641 20 35.

TE KOOP

EXTENDED FUNCTIONS module voor HP-41C/CV: 2000fr. bij: Peter Langenkens 02/358 24 24

Moeial

Samenwerkend met VO, BSG en de Dienst Kultuur.

Redactie Pleinlaan 2
gebouw Y'
1050 BRUSSEL
tel.: 02/641 2338

Abonnementen : 150 fr. of 500 fr. op rekening nr. 001-1386975-48 met vermelding van naam en adres

v.u.: Robert Peeters
J. Vuylstekelaan 12 C1
2050 ANTWERPEN